

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Офіційно

Закон України про внесення змін до Податкового кодексу

СТОР. 3

Історія

Прощаємо і просимо прощення

СТОР. 10

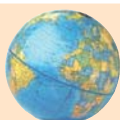

Культура

Чи переступить ювілейну планку хмельницький монотеатр?

СТОР. 12

№ 128 (5628) СУБОТА, 13 ЛИПНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Матеріальні претензії до випускників неправомірні

У комітетах Верховної Ради

Парламентський **Комітет з питань науки і освіти** рекомендує Верховній Раді прийняти за основу законопроект про внесення змін до Закону України «Про освіту» (щодо скасування примусового відпрацювання випускниками вищих навчальних закладів).

Документом передбачено приведення чинного законодавства у відповідність до вимог Конституції. Як зазначив автор законопроекту народний депутат Віктор Балога, останніми роками діє незаконна практика вимагання керівниками вищих навчальних закладів від випускників довідок про працевлаштування (навіть перед захистом дипломних робіт). СТОР. 2

Шукати компроміс і чути один одного

Учора в Сочі відбулися переговори прем'єр-міністрів України та РФ. Основними темами діалогу Миколи Азарова і Дмитра Медведєва стали проблеми співробітництва в «газовій» галузі. Зустріч проходила за зачиненими дверима.

До переговорів Москва й Київ підготувалися грунтовно. До Сочі приїхали великі делегації з обох боків — віце-прем'єри й міністри, які курирують «газові» галузі, провідні урядові експерти й керівники «газових» компаній, посли України Володимир Єльченко і Росії Михайло Зурабов. СТОР. 11

Врожай б'є торішні рекорди

Хмельниччина тільки розпочала збирання озимої пшениці, а врожай на перший тисячі гектарів, де вона була обмолочена, вже приємно вразив. Середня врожайність основного хліба сягнула майже 47 центнерів з гектара, що на шість центнерів більше минулорічного показника. Не підводять і ранні зернові та зернобобові культури, які обмолочені на 14 тисячах гектарів. Їх середня врожайність перевищила 37 центнерів з гектара. Активними темпами проводиться збирання озимого ріпаку, який вже обмолочено на третині засіяних площ, **передає наш власкор Ірина КОЗАК.**

«Радість руху» зробить можливості необмеженими

Фото прес-центру Харківської міської ради.

У харківському центрі реабілітації «Право вибору» відкрито унікальний комплекс для реабілітації дітей з обмеженими можливостями (на знімку). ***За словами директора департаменту праці й соціальної політики міськради Лариси Болгової, проект «Радість руху» для дітей з важкими порушеннями розвитку — унікальний для міста. Комплекс являє собою дитячий ігровий павільйон, у якому розташовано кілька модулів, спрямованих на розвиток вестибулярної системи, орієнтування в просторі, дотику, моторики й мовлення малюків.*** СТОР. 5

ПОДІЇ

Висновки по Врадіївці

На засіданні розширеної колегії МВС України начальник Головного штабу МВС Володимир Березан оприлюднив висновки службового розслідування. За його результатами з органів внутрішніх справ звільнено дев'ять працівників міліції Миколаївської області, трьох — звільнено із обійманих посад, ще трьох — попереджено про неповну посадову відповідність.

За час роботи комісії, яка ретельно перевіряла обставини подій у Врадіївці, до представників МВС звернулося 94 громадянина. Серед них — і мешканці прилеглих до Врадіївського району населених пунктів. Комісія визначила, що до надзвичайної події за участю працівників міліції призвели безкарність та кругова порука, на яких базувалася діяльність частини працівників Врадіївського райвідділу, **повідомляється на сайті МВС.** СТОР. 6

Без боргів із зарплати

На підприємствах комунальної форми власності Вінниччини повністю розрахувалися з боргами із зарплати. Про це повідомила на Всеукраїнській селекторній нараді з питань погашення зарплатних боргів заступник голови Вінницької облдержадміністрації Любов Спірідонова.

Загалом у регіоні майже півтори сотні підприємств комунальної форми власності. Підвищенню відповідальності їхніх керівників, зокрема за вчасний розрахунок з трудівниками, сприяє атестація, яку проводить обласна рада. Виплатити зароблені кошти окремим колективам допомогла прокуратура. Зокрема, 96 тисяч гривень безпідставно заборгованої зарплати правоохоронцями було виявлено на підприємстві «Тульчинкомунсервіс». СТОР. 7

КОРОТКО

■ Хлібороби Полтавщини зібрали перший мільйон тонн зерна нового врожаю. За інформацією ОДА, ранні зернові та зернобобові культури обмолочено на 55% площ. Їхня середня врожайність становить 41,1 центнера з гектара, зокрема озимої пшениці — 42,8 ц/га. Понад 80 відсотків зібраного збіжжя — продовольче зерно, **повідомляє наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

■ Через борги за спожиту електроенергію Коломийська виправна колонія №4, розташована на території Івано-Франківської області, може залишитися без світла. За надані послуги установа винна ПАТ «Прикарпаттяобленерго» півмільйона гривень, **інформує наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

Цього року Україна може експортувати 24—26 млн. тонн зерна — *Мінагропрод*

Суспільне телебачення: без пропаганди влади і партій та без реклами

Відбулося засідання робочої групи з підготовки до другого читання законопроекту про суспільне телебачення і радіомовлення України.

Учасники засідання дійшли висновку, що система суспільного телебачення та радіомовлення повинна створюватися на базі державних та регіональних телерадіоорганізацій, а також погодилися, що суспільне телебачення і радіо повинні функціонувати без реклами, за винятком соціальної.

Також члени робочої групи обговорили принципи формування наглядової ради, до складу якої не повинні входити чиновники та народні депутати.

Законопроектом передбачено, що на початковому етапі суспільне телебачення має фінансувати держава.

Голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Микола Томенко **(на знімку)** подякував представникам громадських організацій за активну участь у підготовці законопроекту до другого читання. Підсумовуючи засідання, він зазначив, що «суспільство чекає на суспільне телебачення без пропаганди влади, політичних партій, а також без реклами».

Вл. інф.

ДОВІДКОВО

У першому читанні законопроект «Про суспільне телебачення та радіомовлення» схвалено 3 липня 2013 року.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ФОТОФАКТ

Головний консультант Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Іван Макаренко, завідувач секретаріату Михайло Борисюк та консультант Денис Кравченко *(зліва направо)* ***під час підготовки плану роботи комітету на період третьої сесії Верховної Ради України сьомого скликання.***

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Матеріальні претензії до випускників неправомірні

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А тим часом відсутній правовий механізм, що зобов'язував би випускника, підготовка якого здійснювалася за державним замовленням, відшкодовувати вартість навчання та компенсувати замовникові всі витрати за договором. Тому будь-які матеріальні претензії до випускника неправомірні.

Члени комітету під час обговорення звертали увагу на те, що використання примусової праці забороняється. Мало того, відповідно до рішення Конституційного Суду України від 4 березня 2004 року визначено, що безплатність вищої освіти в державних та комунальних навчальних закладах необхідно розуміти як можливість здобуття освіти в цих закладах без оплати. Обов'язковість відпрацювання або відшкодування вартості навчання є порушенням конституційного права на працю, що повинна вільно обиратися громадянином.

Вл. інф.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Гряде сухий закон чи порядок?

Депутати та уряд розробили декілька проектів законів, які передбачають істотно обмежити продаж алкогольних напоїв.

Зареєстрований на початку липня у Верховній Раді законопроект №2533 про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання виробництва та обігу спирту етилового, коньячного та плодового, алкогольних напоїв і тютюнових виробів», внесений депутатами-мажоритарниками Юрієм Шаповаловим (фракція Партії регіонів) та Василем Пазиняком (фракція «Батьківщина»), передбачає надання права органам місцевого самоврядування обмежувати торгівлю та споживання алкоголю. За цим законом місцеві ради зможуть не лише забороняти продавати алкоголь і цигарки вночі. Режим роботи магазинів та алкогольних відділів і секцій також потрібно буде погоджувати з органами місцевого самоврядування.

«Прийняття цього проекту закону сприятиме зменшенню порушень громадського правопорядку в нічний час, кількості злочинів, скоєних у стані алкогольного сп'яніння, захистить мешканців міста від шуму», — стверджують у пояснювальній записці автори законопроекту.

Своєю чергою Міністерство економічного розвитку і торгівлі пропонує навіть піти далі: заборонити продаж алкогольних напоїв та тютюнових виробів у спеціалізованих магазинах. А продавати алкогольні напої на розлив дозволити лише в закладах ресторанного господарства.

Про це йдеться у проекті закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання внутрішньої торгівлі», текст якого опубліковано на офіційному сайті відомства. Новацію передбачається запровадити через внесення відповідних змін до статті 15-3 Закону України «Про державне регулювання виробництва та обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв і тютюнових виробів».

Однак це вже не перші спроби на державному рівні хоч якось вплинути на пияцтво. На розгляді парламенту вже понад півроку перебуває декілька законопроектів на цю тему. А до їх розгляду руки так і не дійшли. Зокрема, проект заступника Голови Верховної Ради Руслана Кошулинського через внесення змін до цього ж закону передбачає, зокрема, обов'язкове відокремлення точок продажу алкогольних напоїв та цигарок від інших товарів, запровадження квотування кількості ліцензій на роздрібний продаж алкогольних напоїв та тютюнових виробів на території населених пунктів залежно від кількості мешканців, надання міським, сільським та селищним радам повноваження визначати кількість таких ліцензій, збільшити мінімальний вік покупців алкогольних напоїв, пива та тютюнових виробів з 18 років до 21, заборонити продаж алкоголю в радіусі 200 метрів від шкіл та інших навчальних закладів, а з 22-ї години вечора до 8 години ранку — взагалі скрізь.

Утім, законодавчі новації навряд чи лякають любителів зеленого змія. Завсідники місцевого генделика неподалік центрального залізничного вокзалу в Києві лише посміхаються. І розповідають, що питимуть тоді самогон, аптечні настоянки на спирту чи одеколон, закусивши грудкою цукру.

Обмеження та навіть заборони на продаж і споживання алкоголю є в багатьох країнах світу й до соціальних вибухів не призводять. Може, все-таки час із чогось розпочинати і в нас? Поки що в Україні обмежили лише рекламу алкоголю. Але навіть відтоді перші позитивні зрушення вже є.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ФАКТ

За даними ВООЗ, за рівнем споживання алкоголю Україна входить до п'ятірки країн із найбільшим рівнем споживання алкоголю на душу населення. За рік на одну особу припадає 12—13 літрів спирту, а, враховуючи тіньовий продаж, — 20 літрів. Торік Україна посіла перше місце у світі за вживанням алкоголю серед дітей та молоді. Щороку понад 40 тисяч українців помирають через алкоголь.

Відроджують народні ремесла

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

У мальовничому селі Тибава Свалявського району відбувся другий фестиваль народних ремесел і фольклору «О, ружо барвистая, — рідна Свалявщино!». На запрошення Тибавського сільського голови Михайла Кошелі та голови Свалявської райдержадміністрації Георгія Улиганинця відгукнувся народний депутат України Сергій Мошак **(на знімку).**

Парламентарій, як повідомляє його прес-служба, вдруге побував на святі народних ремесел та фольклору і відзначив високий рівень організації і важливість таких заходів. «Цей край справді у всі часи був надзвичайно багатий на таланти. Тож наше завдання — трепетно оберігати й відновлювати давні традиції та звичаї і зберегти їх для майбутніх поколінь. На таких заходах можна ознайомитися з творчими особливостями кожної сільської ради та особисто поспілкуватися із вправними майстрами», — сказав народний депутат.

Свої роботи на фестивалі представили найкращі різьбярі, художники, ковалі, вишивальники та вівчарі району.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Чорноморські міста можуть об'єднатися в Муніципальну асамблею

Голова української постійної парламентської делегації в Організації Чорноморського економічного співробітництва Олена Нетецька **(на знімку),** ***член депутатської фракції Партії регіонів, запропонувала створити Муніципальну асамблею чорноморських міст. Про це вона заявила під час дискусії «Туризм як важливий фактор для економічного зростання: співробітництво в регіоні ЧЕС», що відбулася під час 41-ї Генеральної асамблеї ПАЧЕС,*** **повідомили у прес-службі Партії регіонів.**

«Якщо ми справді хочемо надати нового імпульсу плідній спільній роботі, потрібно шукати для цього ідеї безпосередньо на морському березі — на регіональному рівні», — зазначила парламентарій.

«Дуже логічною є думка про створення Муніципального форуму, а потім, можливо, Муніципальної асамблеї чорноморських міст. Нашим муніципалітетам давно час спільно дбати про Чорне море, розвивати туризм, ділитися досвідом наповнення муніципального бюджету і розв'язання однакових проблем: переробки відходів, екології курортів, стихійного будівництва тощо. А ми, депутати парламентів у ПАЧЕС, охоче допоможемо цій взаємодії», — додала О. Нетецька.

Дати старт ініціативі, переконана депутат, можна на IV Міжнародному Чорноморському економічному форумі, який восени традиційно відбудеться у Криму.

Нагадаємо, з 9 по 11 липня в Софії на запрошення Народних Зборів Республіки Болгарія тривала 41-ша Генеральна асамблея ПАЧЕС. До її складу входять 76 парламентаріїв, котрі представляють вищі законодавчі органи дванадцяти держав — членів Чорноморського економічного співробітництва. Членами ЧЕС є Албанія, Азербайджан, Болгарія, Вірменія, Греція, Грузія, Молдова, Румунія, Росія, Сербія, Туреччина та Україна.

Обов'язковість відпрацювання або відшкодування вартості навчання є порушенням конституційного права на працю

Юрій СИРОТЮК: «Євроінтеграція — це передусім питання цивілізаційного вибору»

Європейський цивілізаційний вибір — це безальтернативний вектор зовнішньополітичного руху України. Після століть відриву від європейської цивілізації, окупації, геноциду українці мають повернути собі національну, а отже, глибоко європейську сутність. Тому українські націоналісти вважають, що метою цього руху має бути зміцнення та збереження української ідентичності та посилення наших геополітичних позицій. Про це під час круглого столу «Європейська інтеграція України: внутрішні чинники і зовнішні впливи» заявив заступник голови Всеукраїнського об'єднання «Свобода» народний депутат Юрій Сиротюк.

Свободівець зазначив, що для українських націоналістів європейські інтеграційні процеси — це не лише приєднання до чогось, а насамперед — повернення до себе. Тож безальтернативність геополітичного вибору — це не питання економічних вигод, а передусім питання цивілізаційного вибору, а отже — політичне питання. «У виборі геополітичних орієнтирів України не стоїть дилема європейської чи євразійської інтеграції. Це все одно, що обирати між інформаційною, постіндустріальною та первісною добою. В українській нації немає такої дилеми. Україні, попри окупації та поневолення, є європейською нацією, яка асоціює себе з родиною вільних європейських націй», — сказав він. Парламентарій додав, що натомість нинішній владний режим мислить не геополітичними та цивілізаційними категоріями, а намагається невдало балансувати між ЄС та Митним союзом у пошуках короткотривалої і почасти уявної фінансової вигоди. «Тому наші європейські партнери мають чітко розділяти європейські прагнення української нації та дії нинішнього антиукраїнського і антиєвропейського режиму. Ці хи-

тання влади призводять до того, що Україна фактично опиняється між Сциллою та Харибдою геополітичних викликів і в нинішньому стані не здатна на них адекватно відповідати. Очевидно, доки Україна не стала членом жодних інтеграційних об'єднань, завдання нації — гарантувати власну безпеку, покладаючись винятково на власні сили, а це потребує вкладення значних ресурсів у власну безпеку та оборону», — наголосив народний депутат.

Водночас Ю. Сиротюк закликав європейських партнерів виразніше демонструвати свою прихильність до тіснішої співпраці з Україною, адже Росія провадить агресивну агітаційно-пропагандистську кампанію за вступ до Митного союзу, пропонуючи «безплатний сир» і не вимагаючи жодних інституційних реформ. Натомість ЄС доволі пасивно діє в інформаційній царині.

На думку народного депутата, дієвою демонстрацією дружби з Україною міг би стати крок із боку європейських країн щодо визнання парламентами країн ЄС, які ще не встигли цього зробити, Голодомору 1932—1933 рр. геноцидом української нації у 70-ту річницю цієї трагічної події.

Леся РУДА.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

«Ми не дивимося, чиє прізвище стоїть під законопроектом»

Наталія АГАФОНОВА (фракція «УДАР»):

— Друга сесія парламенту мала стати ще одним кроком, який наближує нас до події, яка повинна відбутися в листопаді, — Вільнюського саміту «Україна—ЄС». Саме на цій сесії мали прийняти основний пакет законів щодо лібералізації візового режиму з Євросоюзом. Однак від плану ми вже набагато відстаємо. Тому сказати, чи встигнемо за третю сесію, за два місяці, які залишаться до листопада, ухвалити євроінтеграційні закони, складно. У напрямі вдосконалення виборчого законодавства рішень не було прийнято, влада блокує цей процес. Це також стосується законодавства про прокуратуру — не виноситься до зали законопроект, підготовлений опозиційними силами ще в минулому скликанні, а нині отримано позитивні висновки Венеціанської комісії. Натомість готується закон в адміністрації Президента, який, напевно, й буде винесено до сесійної зали у вересні.

Також не вирішено питання вибіркового правосуддя, декриміналізації статей, за якими засуджено Юлію Тимошенко. Можна сказати, що влада докладає всіх зусиль, щоб на саміті в листопаді, мабуть, нічого не відбулося.

В останні дні сесії опозиція та влада начебто на погоджувальній раді домовилися присвятити тиждень євроінтеграційним законам, але в порядку денному їх майже на було. Натомість протягувалися олігархічні закони, які потрібні «сім'ї» — фінансові векселі та трансферне ціноутворення, або рішення, спрямовані на ще більшу узурпацію влади Президентом. Скажімо, коли без консультацій із депутатськими фракціями, з опозицією було усунено з посади Голову ЦВК Володимира Шаповала.

За період сесії не було прийнято хоча б одного системного економічного закону. Тільки економічні закони лобістського характеру, які протягувалися силами депутатів від Партії регіонів та КПУ. Скажімо, зміни до Держбюджету-2013 стосовно надання державних гарантій, що насправді перетворюється на систему відкатів. А коли пропонувалися соціальні закони — їх розглядали в так звані дні опозиції й успішно провалювали.

Однак опозиція повинна й надалі працювати над контролем за владою, ініціювати якомога більше законів, запитів. Фракція «УДАР» підготувала значну кількість законопроектів, але питання навіть не в їх кількості, а в якості. Декілька системних законопроектів, які відповідають нашій програмі, спрямовано на боротьбу з корупцією, на полегшення контактів громадян із чиновниками. Ми започаткували ще одне велике системне зрушення — законопроект про накопичувальну пенсійну систему. Але його так і не було внесено до порядку денного. Сподіваємося, що наступної сесії таки підійдемо до цього питання. До речі, Партії регіонів буде дуже важко голосувати проти, бо Президент Янукович у своєму посланні зазначив, що накопичувальну пенсійну систему треба розпочинати. І, звичайно, маємо продовжувати контроль влади через дотримання особистого голосування. Наше завдання, як опозиції, — збирати фактаж, доказовий матеріал порушень, подавати позови до судів. Як сьогодні працюють суди — всім відомо. Але зміниться влада — зможемо притягти до відповідальності, від порушень на виборах до подій у Врадіївці. У будь-якій іншій цивілізованій країні міністр внутрішніх справ першого ж дня подав би у відставку.

Не можу назвати сесію провальною, але компромісу, діалогу не було. Незважаючи на те, що опозиція, і фракція «УДАР» зокрема, пропонувала діалог. Ми не дивимося на те, чиє прізвище стоїть під законопроектом. Головне: чи цей закон для людей чи проти людей. Тому коли голосуємо разом із Партією регіонів, це не означає, що ми об'єдналися з нею. Це просто означає, що і в них бувають закони, за які можна проголосувати. Ми дивимося на зміст закону. З цієї точки зору декілька законів було прийнято. Але загалом у влади немає зворотного зв'язку з опозицією, вона не йде на діалог, не підтримує опозиційні законопроекти. Чи буде на наступній сесії парламенту інша поведінка влади в цьому процесі? На мій погляд, головне — налагодити діалог між владою та опозицією. Якщо законопроект для людей, його треба підтримувати.

Записала Анна ШЕВЧЕНКО.

Один день у кріслі голови

Тридцять прикарпатських юнаків та дівчат взяли участь у проекті молодіжної адміністрації Івано-Франківської області «Один день молоді при владі». А молодий геолог Ірина Баранова навіть виконувала функції голови облдержадміністрації.

Коли закінчився робочий день, дівчина розповіла, яке це — посидіти в кріслі першої особи області. З'ясувалося, що непросто. Їй, зокрема, довелося відповідати на численні телефонні дзвінки, в тому числі з Києва, та спілкуватися з підлеглими. Далі вона провела прийом громадян, нараду зі своїми заступниками, побувала з робочою поїздкою в Тисменицькому районі, де перевірила, як іде ремонт центральної дороги в одному із сіл. Там і дізналася, що таке ремонт струменевим методом та що за тиждень так можна зробити близько 10 кілометрів дорожнього полотна.

Одноденний голова Івано-Франківської ОДА Ірина Баранова.

Незабутні враження отримав і молодий юрист Олег Андрухів, який виконував обов'язки першого заступника голови ОДА. Після кількагодинного засідання обласної комісії з видачі ліцензій (на конкурсній основі) на пасажирські перевезення він дійшов висновку: «Ті, хто звик лише критикувати владу, нехай спершу зроблять шось із того, що кожен день роблять для області її керівники відповідно до своїх повноважень».

Іншого заступника замінила Катерина Дімбровська, головний спеціаліст відділу соціально-економічного розвитку, туризму та природних ресурсів управління економіки Косівської райдержадміністрації. І хоча дівчина не є новачком у держслужбі, побувавши на нараді з питань запобігання завезенню в область африканської чуми, ознайомившись з ходом підготовки області до майбутніх жнив, з державними програмами з підтримки розвитку тваринництва та політикою формування цін на хліб, визнала, що заступнику не позаздриш. Так само, як і начальнику департаменту фінансів Галині Карп, функції якої дублював Андрій Коваль, перший заступник голови молодіжної адміністрації. Хлопець був вражений, як пані Галині «за короткий час вдалося вирішити чимало дуже важливих для районів фінансових питань».

Одностайними в судженнях були й інші учасники проекту. Всі зізналися, що змінили своє уявлення про держслужбу і ставлення до представників влади, праця яких, на переконання більшості, ще «неналежно оцінена державою».

Підбиваючи підсумки з обміну враженнями і досягненнями, заступник голови облдержадміністрації Роман Іваницький наголосив: «Проект вдався, його варто продовжувати, це — гарний тренінг і свого роду стимул і для чинних держслужбовців, і для перспективної молоді». Мовляв, ті, хто працює на своїх посадах абияк, зрозуміли: «У двері стукають молоді, сміливі, ініціативні, креативні».

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.
Фото Миколи МАЦЮКА.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною та Об'єднаними Арабськими Еміратами про взаємну правову допомогу у цивільних та комерційних справах

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною та Об'єднаними Арабськими Еміратами про взаємну правову допомогу у цивільних та комерційних справах, вчинений 26 листопада 2012 року у м. Абу-Дабі, який набирає чинності на тридцятий день після обміну ратифікаційними грамотами, ратифікувати.

**Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.**

м. Київ,
19 червня 2013 року.
№ 337-VII.

(Додаток див. на сайті www.golos.com.ua)

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною та Об'єднаними Арабськими Еміратами про взаємну правову допомогу у кримінальних справах

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною та Об'єднаними Арабськими Еміратами про взаємну правову допомогу у кримінальних справах, вчинений 26 листопада 2012 року у м. Абу-Дабі, який набирає чинності на тридцятий день після обміну ратифікаційними грамотами, ратифікувати.

**Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.**

м. Київ,
19 червня 2013 року.
№ 338-VII.

(Додаток див. на сайті www.golos.com.ua)

Закон України

Про внесення змін до розділу II Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Податкового кодексу України» щодо відстрочення настання відповідальності за неподання електронної звітності

Верховна Рада України **постановляє:**

I. У розділі II Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Податкового кодексу України» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 23, ст. 160; 2012 р., № 6, ст. 50; 2013 р., № 16, ст. 136) цифри і слово «1 липня 2013» замінити цифрами і словом «1 січня 2014».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

**Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.**

м. Київ,
21 червня 2013 року.
№ 357-VII.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 128 (5628)
СУБОТА, 13 ЛИПНЯ 2013

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 70-річчя прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволення міста Мелітополя

19 жовтня 2013 року відзначається 70-та річниця прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» - знакової події, що поклала початок розгрому німецької армії на південному напрямку і визволенню південно-східної частини України й Криму від фашистських окупантів у Великій Вітчизняній війні.

З метою забезпечення достойного увічнення пам'яті загиблих воїнів-визволителів у Великій Вітчизняній війні, захисників Вітчизни, які виявили приклад виняткової мужності й героїзму, увічнення пам'яті про відважність і доблесть наших батьків та дідів у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років, вшанування безсмертного подвигу ветеранів війни, збереження, розвитку славних бойових, героїчних традицій українського народу, посилення патріотичного виховання громадян України, формування почуття гордості за свій народ, збереження історичної правди і справедливості, формування загальнонаціональної гордості за славетних захисників Вітчизни Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відзначити у жовтні 2013 року 70-ту річницю прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволення міста Мелітополя.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий строк з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 70-річчя прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволення міста Мелітополя із залученням зацікавлених ветеранських, військових та громадських організацій, народних депутатів України і розробити план заходів з відзначення 70-ї річниці прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволення міста Мелітополя, включивши до складу цього організаційного комітету представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування;

у місячний строк із дня утворення зазначеного організаційного комітету затвердити план заходів з відзначення 70-ї річниці прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволення міста Мелітополя і поінформувати Верховну Раду України про результати його реалізації не пізніше грудня 2013 року;

передбачити у плані заходів з відзначення 70-ї річниці прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволення міста Мелітополя проведення заходів соціальної реклами й популяризації безсмертного подвигу бійців Червоної Армії, зустрічі з ветеранами війни, демонстрацію сюжетів на телебаченні та трансляцію по радіо відповідних сюжетів, організацію виставок, відкриття пам'ятних дощок та меморіальних знаків учасникам прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволення міста Мелітополя, видання книг та інформаційних матеріалів;

поінформувати Верховну Раду України про виконання Закону України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років» у частині упорядкування, збереження та спорудження пам'ятників, створення музеїв, меморіальних комплексів, присвячених Великій Вітчизняній війні (в тому числі і Національного військового меморіального кладовища), протидії фальсифікаціям історії, шанобливого ставлення до ветеранів, символів та відзнак Великої Вітчизняної війни;

провести у жовтні 2013 року урочисті громадські збори та панахиди біля місць поховань полеглих героїв прориву німецької лінії оборони «Вотан» та визволення від німецько-фашистських загарбників міста Мелітополя й прилеглих територій з покладанням квітів і встановленням пам'ятних знаків, пов'язаних із цією подією.

3. Рекомендувати Міністерству освіти і науки України передбачити проведення відкритих уроків пам'яті, зустрічей з ветеранами війни в середніх та вищих навчальних закладах.

4. Рекомендувати Міністерству культури України підтримати зйомки та демонстрацію документального фільму про героїв-українців - учасників прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволення міста Мелітополя.

5. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України:

забезпечити демонстрацію на телебаченні та трансляцію по радіо сюжетів, що висвітлюють героїчний подвиг наших воїнів під час прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволення міста Мелітополя;

забезпечити бюджетне фінансування зйомок у 2013-2014 роках художнього фільму, присвяченого героїчному прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволенню міста Мелітополя.

6. Запропонувати Національному банку України розглянути можливість карбування ювілейної монети з нагоди 70-ї річниці прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволення міста Мелітополя.

7. Рекомендувати місцевим державним адміністраціям та органам місцевого самоврядування:

здійснити необхідні заходи щодо відзначення подвигу воїнів-героїв під час прориву радянськими військами німецької лінії оборони «Вотан» та визволення міста Мелітополя;

розглянути питання присвоєння імен героїв прориву німецької лінії оборони «Вотан» вулицям, площам, скверам, установам культури й навчальним закладам комунальної форми власності;

надати дієву допомогу громадським організаціям у здійсненні відповідних заходів.

8. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів.

9. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
4 липня 2013 року.
№ 413-VII.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 70-річчя визволення Донбасу від німецько-фашистських загарбників

8 вересня 2013 року відзначається 70-та річниця визволення Донбасу від німецько-фашистських загарбників.

З метою відзначення пам'ятних дат Великої Вітчизняної війни, вшанування військових подвигів воїнів Червоної Армії по звільненню Донбасу від німецько-фашистських загарбників та на виконання Закону України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відзначити 8 вересня 2013 року 70-ту річницю визволення Донбасу від німецько-фашистських загарбників.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 70-річчя визволення Донбасу від німецько-фашистських загарбників;

у тримісячний термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету за участю зацікавлених ветеранських, військових, громадських організацій, народних депутатів України розробити план заходів з відзначення 70-ої річниці визволення Донбасу від німецько-фашистських загарбників та поінформувати Верховну Раду України про результати його реалізації не пізніше березня 2014 року;

передбачити у плані заходів з відзначення 70-ої річниці визволення Донбасу від німецько-фашистських загарбників соціальну рекламу, популяризацію безсмертного подвигу бійців Червоної Армії, проведення зустрічей з ветеранами війни, демонстрацію на телебаченні та трансляцію по радіо відповідних сюжетів, організацію виставок, відкриття меморіальних дощок та пам'ятних знаків учасникам битви за Донбас, видання книг та інформаційних матеріалів;

поінформувати Верховну Раду України про виконання Закону України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років» у частині упорядкування, збереження та спорудження пам'ятників, створення музеїв, меморіальних комплексів, присвячених Великій Вітчизняній війні, шанобливого ставлення до ветеранів - воїнів-визволителів Червоної Армії, символів та відзнак Великої Вітчизняної війни;

організувати проведення у військових підрозділах і навчальних закладах, на підприємствах, в установах, організаціях науково-практичних конференцій, круглих столів, уроків пам'яті, оглядів кімнат бойової слави, кінофестивалів, конкурсів на кращу патріотичну пісню, публікацію і тематичну передачу та інших заходів, присвячених Великій Вітчизняній війні.

3. Рекомендувати Міністерству освіти і науки України передбачити проведення уроків пам'яті, зустрічей з ветеранами війни в середніх та вищих навчальних закладах.

4. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити демонстрацію на телебаченні та трансляцію по радіо сюжетів, що висвітлюють героїчний подвиг наших воїнів під час визволення Донбасу.

5. Запропонувати Національному банку України розглянути можливість карбування ювілейної монети з нагоди 70-ої річниці визволення Донбасу від німецько-фашистських загарбників.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК

м. Київ,
4 липня 2013 року.
№ 418-VII.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 75-річчя утворення Запорізької області

10 січня 2014 року виповнюється 75 років утворення Запорізької області.

З метою належного відзначення ювілею, враховуючи історичну, суспільно-політичну та культурну значущість Запорізької області, Верховна Рада України **постановляє:**

1. У січні 2014 року урочисто відзначити 75-річчя утворення Запорізької області.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

1) у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 75-річчя утворення Запорізької області;

2) у тримісячний термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план основних заходів, пов'язаних із підготовкою та відзначенням 75-річчя утворення Запорізької області, в якому передбачити проведення:

культурно-мистецьких та освітніх заходів у населених пунктах Запорізької області, у тому числі літературних вечорів, круглих столів, науково-практичних конференцій, конкурсів творчих і наукових робіт, виставок документів та матеріалів, присвячених життю та діяльності історичних постатей Запорізького краю, оформлення в музеях і бібліотеках тематичних експозицій;

відкриття заходів з відзначення 75-річчя утворення Запорізької області у період святкування Дня українського козацтва та свята Покрова Пречистої Богородиці, проведення традиційного щорічного Всеукраїнського фестивалю «Покрова на Хортиці»;

громадсько-політичної акції «Хортиця єднає Україну», в рамках якої провести презентацію гербів та прапорів областей України, символіки територій Запорізької області;

всеукраїнського пленеру художників «Запоріжжя: від минулого до сучасності» та виставку їх робіт;

всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої історії Запорізького краю;

інших заходів із сприяння реалізації громадських, зокрема молодіжних, ініціатив, спрямованих на консолідацію суспільства;

3) у шестимісячний термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план додаткових заходів, пов'язаних із підготовкою та відзначенням 75-річчя утворення Запорізької області, в якому передбачити заходи щодо забезпечення виділення коштів з державного бюджету на:

капітальний ремонт адміністративної будівлі Запорізької обласної ради у місті Запоріжжі;

реконструкцію Палацу спорту «Юність» у місті Запоріжжі;

завершення реконструкції будівлі Запорізької обласної філармонії у місті Запоріжжі;

будівництво хірургічного корпусу Запорізької обласної клінічної дитячої лікарні у місті Запоріжжі;

введення в експлуатацію другої черги обласного перинатального центру у місті Запоріжжі;

реконструкцію фонтану на площі Фестивальній у місті Запоріжжі;

завершення будівництва районної поліклініки у смт Кушугум Запорізького району Запорізької області;

завершення будівельно-монтажних робіт у Токмакській центральній районній лікарні Запорізької області;

газифікацію села Партизани Приморського району Запорізької області;

будівництво газопроводу смт Якимівка - смт Кирилівка Якимівського району Запорізької області;

будівництво водопроводу село Давидівка - село Атманай Якимівського району Запорізької області;

капітальний ремонт лікувально-діагностичного центру Територіального медичного об'єднання в смт Михайлівка Михайлівського району Запорізької області;

капітальний ремонт будівлі корпусу № 2 Пришибської загальноосвітньої школи I-III ступенів села Пришиб Михайлівського району Запорізької області;

реконструкцію магістрального водоводу у місті Дніпрорудне Василівського району Запорізької області;

завершення реконструкції водоводу в смт Степногірськ Василівського району Запорізької області;

капітальний ремонт глядацьких трибун стадіону КЗ «Фізкультурно-оздоровчий клуб «Таврія» Василівської районної ради» у місті Василівка Запорізької області;

капітальний ремонт дошкільного навчального закладу у селі Орлянське Василівського району Запорізької області;

освітлення вулиць на території п'яти сільських рад Великобілозерського району Запорізької області;

реконструкцію питного водоводу в селі Димитрове Оріхівського району Запорізької області;

реконструкцію КЗ ДЮСШ Оріхівської районної ради Запорізької області;

реконструкцію будинку культури у смт Комишуваха Оріхівського району Запорізької області;

реконструкцію водопроводу село Решетилівське - село Чумацьке Пологівського району Запорізької області;

реконструкцію водопроводу у селі Солоне Вільнянського району Запорізької області;

капітальний ремонт загальноосвітньої школи у селі Успенівка Гуляйпільського району Запорізької області;

капітальний ремонт амбулаторії у селі Воздвижівка Гуляйпільського району Запорізької області;

завершення будівництва корпусу-вставки КУ «Мелітопольський міжрайонний онкологічний диспансер» Запорізької обласної ради»;

4) забезпечити в установленому порядку фінансування основних та додаткових заходів, пов'язаних із відзначенням 75-річчя утворення Запорізької області.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені історії та сучасності Запорізької області, та сприяти висвітленню засобами масової інформації заходів, пов'язаних з відзначенням 75-річчя утворення Запорізької області.

4. Запропонувати:

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 75-річчю утворення Запорізької області;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» випустити серію поштових марок та набір листівок, присвячених 75-річчю утворення Запорізької області.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
4 липня 2013 року.
№ 419-VII.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 95-ї річниці від дня народження Василя Сухомлинського

28 вересня 2013 року виповнюється 95 років від дня народження видатного українського педагога, вченого із світовим ім'ям, Героя Соціалістичної Праці Василя Олександровича Сухомлинського.

Враховуючи вагомий внесок Василя Сухомлинського у розвиток вітчизняної і світової педагогічної науки та освіти, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Урочисто відзначити на державному рівні 95-річчя від дня народження видатного українського педагога Василя Сухомлинського.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет, розробити і затвердити план заходів з підготовки, проведення та фінансового забезпечення відзначення на державному рівні 95-ї річниці від дня народження Василя Сухомлинського, в якому передбачити:

проведення у вересні 2013 року в містах Києві, Кіровограді, смт Павлиші Кіровоградської області урочистих зборів працівників освіти і педагогічної науки, представників громадських організацій за участю народних депутатів України, представників Кабінету Міністрів України і Адміністрації Президента України та гостей України, присвячених цій даті;

проведення у вересні 2013 року у місті Кіровограді Міжнародної науково-практичної конференції та XX Всеукраїнських педагогічних читань «Василь Сухомлинський у діалозі з сучасністю», проведення у навчальних закладах заходів щодо впровадження у навчальний процес його педагогічної спадщини;

забезпечення протягом 2013-2015 років видання вибраних педагогічних творів В. О. Сухомлинського.

3. Рекомендувати місцевим державним адміністраціям та органам місцевого самоврядування провести у вересні 2013 року заходи щодо відзначення 95-ї річниці від дня народження Василя Сухомлинського.

4. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться в зв'язку з відзначенням 95-ї річниці від дня народження Василя Сухомлинського.

5. Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 95-ій річниці від дня народження Василя Сухомлинського.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
5 липня 2013 року.
№ 423-VII.

«Радість руху» зробить можливості необмеженими

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Загалом це дасть змогу поліпшити якість життя й рухову активність дітей з вадами зору й мовлення, порушеннями функцій опорно-рухового апарату. Комплекс є авторською розробкою фахівців центру.

Директор Харківського центру реабілітації молодих інвалідів і членів їхніх сімей «Право вибору» Валентина Бутенко наголосила, що, крім дітей з фізичними проблемами, в павільйоні можуть займатися малята з порушеннями нервової системи.

— Незважаючи на поширену думку, в більшості дітей із важкими порушеннями розвитку досить високий інтелектуальний та емоційний рівень. У них є всі шанси бути успішно соціалізованими й стати гідними громадянами нашого суспільства. Однак для цього потрібні спеціальні умови, що відповідають сучасним медичним вимогам, — зазначила директор центру.

Активну участь у створенні комплексу взяли волонтери з України й країн близького і далекого зарубіжжя: Швеції, Італії, Вірменії, Індії, Естонії. Вони ділилися досвідом, разом із фахівцями центру розробляли ігрові модулі й методичну допомогу з реабілітації.

За словами Валентини Бутенко, вони планують придбати реабілітаційне устаткування для розвитку різних навичок у малят із проблемами здоров'я. Центр «Право вибору» приймає пацієнтів не тільки з Харкова, а й з інших міст України. Установа унікальна тим, що тут надають психологічну підтримку й проводять навчання з реабілітації дітей у домашніх умовах.

Микола КОСИЙ.

ЦИФРА

126 532,8 тисячі гривень

державних субвенцій скеровано Івано-Франківській області на виплату допомоги сім'ям з дітьми, малозабезпеченим сім'ям, інвалідам з дитинства, дітям-інвалідам та тимчасової державної допомоги дітям.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Група підприємців — людей з обмеженими фізичними можливостями — провела вчора під Київською міською держадміністрацією акцію протесту. Таким чином вони намагалися привернути увагу громадськості до проблем знищення їх налагодженого бізнесу. Передусім це стосується демонтажу МАФів.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інваліди передаватимуть пільгові автомобілі у спадщину

Нині інваліди, які отримали пільгову іномарку, зможуть передавати її у спадок своїм нащадкам.

Така можливість і раніше була запроваджена Законом «Про гуманітарну допомогу», однак реалізувати це право на практиці стало можливо після приведення нормативних актів Кабінету Міністрів у відповідність до закону.

Раніше автомобіль, наданий відповідно до урядового документа — Порядку забезпечення інвалідів автомобілями на 10-річний термін, міг бути визнаний гуманітарною допомогою з подальшою можливістю передачі його у спадок лише після відповідного рішення урядової Комісії з питань гуманітарної допомоги.

Нині це питання передано у відання Міністерства соціальної політики, що повинно значно спростити процедуру.

Нащадки зможуть отримати право власності на іномарку, якою інвалід користувався менше 10 років, лише за умови сплати всіх податків і зборів за ставками, які діяли на момент ввезення автомобіля в Україну. Якщо інвалід користувався авто більше 10 років, реалізувати право на спадщину можна буде без сплати додаткових коштів.

Антон ГАЛЬ.

Адаптуватимуть до самостійного життя

У селі Лікарське Сумського району невдовзі відкриють новий соціальний гуртожиток. У ньому проживатиме 30 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Молодь матиме можливість проживати у гуртожитку впродовж трьох років. Психолог та соціальний педагог, які працюватимуть тут, увесь цей час допомагатимуть колишнім вихованцям дитбудинків адаптуватися до самостійного життя.

Реконструкція соціального гуртожитку здійснюватиметься за кошти держави та місцевих бюджетів. Його створення стало можливим завдяки перемозі Сумського району у Всеукраїнському конкурсі проектів та програм розвитку місцевого самоврядування.

Зрештою, місцеві соціальні працівники постійно перевіряють опікунські родини та тих, хто опинився у складних життєвих обставинах, і вживають заходів для попередження соціального сирітства.

Наведу лише один приклад. Олександр Ярошенко осиротів у 7 років. Після перебування в інтернаті навчався у професійно-технічному училищі. Коли термін проживання у соціальному гуртожитку закінчився, хлопець звернувся до обласного центру соціальних служб з проханням знайти йому житло. Спільними зусиллями місцевої влади, фахівців соціальних служб та жителів села Кондратівки юнак отримав омріяний дах над головою. Щоб Олександру було комфортно, відремонтували будинок, придбали необхідну побутову техніку, гуртом впорядкували прилеглу територію. Нині йому допомагають в оформленні документів на право власності на житло.

«У селі мене прийняли добре. Є моральна підтримка, відчуваю, що я не один», — радіє Олександр Ярошенко.

Владислав ЖМУРКОВ.

Пенсіонерка перемогла у конкурсі «Машина часу»

Переможницею конкурсу «Машина часу», який проводився «Голосом України», стала Людмила Пашкова (на знімку) із Сімферополя. У свої 75 років вона не зрадила звичці читати газету Верховної Ради, яку раніше виписувала, працюючи юрисконсультом на одному з підприємств кримської столиці.

Взяти участь у конкурсі, за словами Людмили Миколаївни, спонукала пристрасть інших членів сім'ї до вирішення різних завдань і головоломок. У цьому випадку треба було стежити за кар'єрним ростом мальованого персонажа, який подорожував сторінками номера. І визначити, чого він досяг, діставшись останньої сторінки.

Однак у цьому завданні ані чоловік, ані зять не знайшли відповіді, і тоді на допомогу прийшов досвід спілкування із внучкою Ганною, з якою раніше часто доводилося виконувати всілякі вправи на логіку й спостережливість.

Усім читачам переможниця конкурсу побажала жити так, щоб не зраджувати своїй совісті. І, звичайно, виписувати «Голос України», щоб завжди бути в курсі подій, які відбуваються у країні.

Андрій РАЗИЛО.
Фото автора.

СПОРТ

Табло Універсіади

Казань (Росія). **11 липня.** Українські студенти вибороли ще чотири медалі. Першим став Андрій Говоров з Севастополя, котрий проплив 50 м батерфляєм за 23,28. Срібну нагороду виборола киянка Дарина Зевіна на дистанції 200 м на спині (2.09,41). Чемпіонка — Медісон Вілсон з Австралії — показала час 2.09,22.

«Срібло» також у борця вільного стилю киянина Олександра Хоцянівського (до 120 кг). А у втішному фіналі в категорії до 66 кг одесит Семен Радулов переміг Іхтієра Наврузова з Узбекистану і став бронзовим призером.

На ранок учорашнього дня в активі команди України була 41 медаль: 7 золотих, 15 срібних і 19 бронзових. За загальною кількістю нагород ми були третіми слідом за росіянами (138 — 72, 35, 31) і японцями (42 — 12, 13, 17). Збірна Росії вже перевершила здобуток команди СРСР на Універсіаді—1973 у Москві.

Золотий почин, та ще й з рекордом

Плавання. Познань (Польща). Чемпіонат Європи серед юніорів. Першого дня змагань наша Вікторія Солнцева виборола золоту медаль на 50 м брасом. Вона проплила дистанцію за 30,83. Цей результат став рекордом континентальних першостей серед юніорів і перевершив попереднє досягнення російської спортсменки Юлії Єфімової (31,45). Вікторія також поновила рекорд України серед дорослих і юнаків.

«Чорноморець» першим стартує в єврокубках

Футбол. Одеський «Чорноморець» дізнався ім'я свого суперника в другому кваліфікаційному раунді Ліги Європи. 18 липня одесити прийматимуть молдовську «Дачію», а 25 липня поїдуть до неї в гості. У першому кваліфікаційному раунді Ліги Європи команда з Кишинева за підсумками двох матчів здолала опір албанської «Теути» за рахунок виїзного гола. У гостях «Дачія» поступилася 1:3, але вдома змогла компенсувати відставання — 2:0.

«Динамо» — найдорожчий клуб країни

Учора матчем у Сімферополі між «Таврією» і «Зорею» стартував чемпіонат України-2013/2014. Напередодні transfermarkt.de оновив інформацію щодо вартості футболістів Прем'єр-ліги.

Найдорожчий клуб — київське «Динамо». Загальна вартість усіх футболістів чемпіонату України — 638 млн. євро.

1. (3) «Динамо» — 142 400 000 євро; 2. (1) «Шахтар» — 139 200 000; 3. (2) «Металіст» — 87 850 000; 4. (4) «Дніпро» — 85 850 000; 5. (14) «Карпати» — 20 000 000; 6. (5) «Металург» Донецьк — 19 600 000; 7. (6) «Чорноморець» — 19 300 000; 8. (12) «Ворскла» — 17 300 000; 9. «Севастополь» — 16 550 000; 10. (9) «Іллічівець» — 16 500 000; 11. (8) «Арсенал» — 13 950 000; 12. (10) «Зоря» — 13 050 000; 13. (11) «Таврія» — 12 800 000; 14. (15) «Говерла» — 12 450 000; 15. (16) «Металург» Запоріжжя — 11250 000; 16. (13) «Волинь» — 10 125 000.

У дужках вказано місця команд у чемпіонаті минулого сезону.

До кінця року всі органи виконавчої влади повністю повинні підключити свої системи електронного документообігу до системи електронної взаємодії, наголосив голова Державного агентства з питань науки, інновацій та інформатизації України Володимир Семиноженко *(Урядовий портал)*

Зменшення адміністративного персоналу Державної служби зайнятості та збільшення кількості працівників, які здійснюють прийом та безпосередньо надають соціальні послуги населенню, підвищить якість їхньої роботи, заявила міністр соціальної політики України Наталія КОРОЛЕВСЬКА *(прес-служба Мінсоцполітики)*

Смертельний маневр

Ситуація з потерпілими у страшній аварії на Волині не змінилася. Як повідомив у редакцію перший заступник начальника — начальник слідчого відділу Ковельського міськвідділу внутрішніх справ Іван Тусь, другий водій-болгарин опритомнів, однак свідчень давати поки що не може.

Переглянуто запис відеореєстратора на автобусі «Еталон», який свідчить, що український автомобіль не йшов на обгін, а рухався по прямій. Відображено також ситуацію в салоні українського автобуса. Видно, як пасажири, помітивши смертельну небезпеку, згрупувалися. На цьому запис, на жаль, припинено. Вчора білоруська сторона планувала забрати постраждалих пасажирів на батьківщину. Для цього з Білорусії мали прибути спеціальні реамобілі. За фактом порушено кримінальну справу. Триває слідство.

Нагадаємо, що у четвер на Волині зіткнулися два автобуси **(на знімку)**. Загинуло вісім чоловік, двадцять сім травмовано.

Дорожньо-транспортна пригода сталася близько 07.24 на автодорозі М-19 між селами Воля-Любитівська та Волошки Ковельського району. Автобус «Сетра» з білоруськими туристами, що рухався у напрямку Луцька, зіткнувся з рейсовим «Еталоном» («Луцьк—Гряда»), який йшов йому на зустріч. Чотири особи загинуло на місці пригоди, ще стільки ж померло у лікарні. Загалом було госпіталізовано 31 особу.

Серед загиблих — водій українського та один із водіїв автобуса з туристами, білоруський хлопчик, якому щойно виповнилося лише 13 років, та п'ятеро з двадцяти пасажирів «Еталона».

За попередніми даними, аварія сталася з вини водія «Сетри», який несподівано виїхав на зустрічну смугу. Стан дорожнього полотна тут добрий. Минулої осені його відремонтували. Тож причин для небезпечних маневрів не було.

Туристи з Білорусі — 40 неповнолітніх та 10 дорослих — їхали до Болгарії. Дітей, котрим пощастило вижити в аварії, розмістили в санаторії матері і дитини «Турія», що у місті Ковель. З ними працюють психологи.

На місці події побували віце-прем'єр-міністр України Олександр Вілкул та голова облдержадміністрації Борис Клімчук, керівництво обласного управління внутрішніх справ. Вони відвідали постраждалих у Ковельській центральній лікарні, а також у санаторії «Турія».

Обставини трагедії з'ясовують.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Фото з сайту МВС України.

Чергове зіткнення маршруток: є постраждалі

У Запоріжжі не встигли ще поховати жертву зіткнення маршрутки з тролейбусом на «дамбі», як надійшло повідомлення про інцидент з пасажирським автобусом. Сталося це в той день, коли на обласній нараді розглядали безпеку пасажирських перевезень і наслідки резонансного ДТП із бензовозом.

У ДАІ кажуть, що біля заводу «Іскра» лоб у лоб зіткнулися автобус «Еталон» маршруту №4 і легковик «Ланос» через несправний світлофор. Візуально наслідки аварії наче й незначні, але постраждали дві немолоді пасажирки автобуса, їх зі струсом мозку і забиттям грудної клітки госпіталізовано. По медичну допомогу звернулася й пасажирка «Ланосу».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Береги Дніпра потрібно захищати

Якщо влада не втрутиться і не перегляне права власності забудовників, які розмістилися на берегах Дніпра, то скоро не матиме вільного доступу до ріки.

Про це повідомив Олександр Соколенко, експерт Національного екологічного центру України. Останнім часом мешканці подають дедалі більше скарг про те, що якісь охоронці відгородили київські пляжі парканом і перекривають доступ до води, зазначає еколог. «Ось нещодавно ми отримали листа про те, що на пляжній території Труханового острова, на якому ще вчора можна було вільно відпочивати, забудовник огородив майже три гектари прибережної території. Ми виїхали на місце, й інформація підтвердилася, на що ми одразу відреагували і написали листа до КМДА з вимогою перевірити право власності, чекаємо відповіді», — розповідає Соколенко.

За його словами, це не єдина історія й дієво вплинути на таких власників землі можуть Державна інспекція сільського господарства, Верховна Рада й органи прокуратури, але поки що не створено жодного законопроекту щодо врегулювання цього питання, хоча певні засади контролю є у Земельному і Водному кодексах України, додає експерт.

Масштабну шкоду екології, зокрема й Труханового острова, що претендує на звання національного заповідника, завдають фестивалі, які відбуваються на його території, повідомляє Олексій Василюк, заступник голови Національного екологічного центру України. «РОК'н'СІЧ» та «Sziget», які нещодавно відлунали на острові, змінили територію до невпізнаванності. А тридцятихвилинні феєрверки знищують значну частину виводку птахів», — підкреслив О. Василюк.

Екологи наголошують, що якщо найближчим часом цю проблему не візьмуть під контроль, то можна чекати громадського самосуду.

Юлія КІНЗЕРСЬКА.

Електронні ключі зберігають робочий час підприємців

Загальна кількість фізичних осіб — підприємців і громадян, які почали активно користуватися ключами електронного підпису, сягнула близько 4 тисяч, та ще майже тисяча — юридичні особи. Це підтверджує перевірка, проведена ГУ Міндоходів у Кіровоградській області.

Такий інтерес до віддаленої форми роботи зрозумілий. Адже звітність, надіслана до органів Міндоходів, Держстатистики та Пенсійного фонду через Інтернет із застосуванням посилених сертифікатів — ключів електронного цифрового підпису, не потребує дублювання на папері, економить кошти на придбанні бланків звітних документів, а головне — зберігає робочий час платників податків.

Петро МЕЛЬНИК.

Експонати для музею Миколи Муляра створює природа

Житель селища Млинова Микола Муляр облаштував домашній музей, у якому всі експонати — витвори природи. Є тут незвичної форми овочі, різноманітні кам'яні предмети, але левову частку експозиції становлять цікаві дерев'яні фігури.

— Я люблю гуляти лісом, парком, — каже млинівчанин, котрого знають ще і як заслуженого працівника культури України, допитливого краєзнавця, голову Ради ветеранів Млинівського району. — Мені трапилося дерев'яччя, схоже на дракона, лелеку, молюска, човна, гриба, троянду, півня...

А останнім експонатом колекції Миколи Муляра став пеньок, який нагадує вазу. Знайшовся він у лісі, тільки-но зійшов сніг.

— Ця ваза ніби чекала на мене, — зізнається Микола Іванович, — важкувата трохи виявилася, ледь доніс додому. Але ця знахідка цікава тим, що створювалася ніби за ескізом, до того ж вона — сотий експонат у моїй колекції.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Млинів
Рівненської області.

На знімку: Микола Муляр із сотим експонатом своєї домашньої колекції.

Фото автора.

Висновки по Врадіївці

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За недоліки в організації діяльності підпорядкованого підрозділу з органів внутрішніх справ звільнено начальника УМВС в Миколаївській області Валентина Парсенюка, його заступника та начальника кадрового підрозділу УМВС. Із займаних посад також звільнено трьох працівників обласного підрозділу внутрішньої безпеки. Крім того, за допущені порушення звільнено майже весь керівний склад Врадіївського РВ.

А тим часом

Учора учасники пішої ходи з Врадіївки провели акції біля районних відділів міліції в Монастирищі та Смілі Черкаської області. У планах протестувальників — відвідати вісім населених пунктів у Кіровоградській, Черкаській і Київській областях, де збирають підписи за відставку міністра внутрішніх справ.

— Нам залишилося пройти ще 185 кілометрів до Києва, — повідомив координатор пішої ходи Василь Любарець. — Люди радо нас зустрічають, допомагають їжею і одягом.

Тим часом Апеляційний суд Миколаївської області відхилив апеляцію адвоката одного з підозрюваних. Захист просив змінити обраний йому запобіжний захід. Апеляційна інстанція залишила без змін рішення суду першої інстанції. Затриманий лишається під вартою, **повідомляє УНН з посиланням на прес-службу прокуратури Миколаївської області.**

Вл. інф.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Падіння «повітряного патрульного» мало не спричинило пожежу

Вертоліт, який патрулював лісові масиви, борючись із підпалами, заледве не спричинив пожежу. МІ-2 заходив на проміжну посадку біля села Кардашинки Голопристанського району на Херсонщині. Коли до землі залишалося буквально кілька десятків метрів, гелікоптер втратив рівновагу, каменем упав на землю і спалахнув.

У крилатій машині перебували пілот, льотчик-спостерігач та десантник, усі вони вчасно залишили палаючий гвинтокрил. Десантник тілесних ушкоджень не отримав, пілот відбувся легкою травмою голови і від шпиталізації відмовився, а от льотчик-спостерігач з тяжкою травмою грудей нині лікується у Голопристанській центральній районній лікарні.

Начальник обласного управління лісового і мисливського господарства Віктор Тищенко повідомив кореспонденту «Голосу України», що падіння гелікоптера сталося за двісті метрів від рукотворних соснових насаджень, і була реальна загроза, що вогонь перекинеться на них. Сухий, наче тріска, сосняк врятували співробітники Кардашинського лісництва — звідти вислали спецмашину з екіпажем, який загасив полум'я і не дав йому прорватися до дерев. Утім МІ-2 вигорів дощенту і відновленню не підлягає.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ЦИФРА

Кожен 10-й молодий севастополець — безробітний, як свідчить статистика міського центру зайнятості.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Безвідповідальних водіїв ганьбитимуть на білбордах

Невдовзі у Сумах з'являться світлині водіїв-п'яниць з написом: «Вони ганьблять наше місто».

Наразі ідея на стадії розробки. Причина затримки — відсутність коштів, необхідних для великогабаритних знімків «героїв».

Владислав ЖМУРКОВ.

На річках басейну Дністра очікується підйом рівня води на 0,3—0,8 м, повідомляє прес-служба ДСНС Івано-Франківської області

Бібліотекарі популяризувалися у «Водоймі»

Працівники Кам'янець-Подільської центральної районної бібліотеки популяризували свою книгозбірню серед місцевої громади, влаштувавши акцію «Бібліотека шукає друзів». Веселі конкурси, ігри, забави провели в сквері «Водойма».

За оцінками присутніх, свято нікого не залишило байдужим, нагадало про цінності, які в комп'ютерному світі відсунуті на другий план, — книги. Потенційні читачі книгозбірні охоче знайомилися з новою та корисною літературою, що нещодавно з'явилася на полицях бібліотеки.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: бібліотекарі закликають подружитися з книгами.

Фото автора.

Комунальний аеропорт запрацював удвічі краще від державного

Про це свідчать показники роботи підприємства, які оголосив під час засідання бюджетно-фінансової комісії Запорізької міськради директор КП «Міжнародний аеропорт Запоріжжя» Віктор Біскупський.

Зокрема пасажиропотік аеровокзалу, переданого з державного в комунальну власність 30 січня поточного року, вже з початку року зріс на 87 відсотків, рейсів побільшало в півтора разу, освоєно нові маршрути, зокрема, до Греції.

Ліквідовано й заборгованості, накопичені перед персоналом попередніми роками. Хоча є й ціла низка проблем — злітна смуга потребує модернізації, вартість її реконструкції — 500 млн. грн. І тут без держави не обійтися.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Немає відрахувань — не буде пенсій

70 відсотків від загальної суми заборгованості до органів Пенсійного фонду в Кіровоградській області становлять борги підприємств регіону, що перебувають у процедурах банкрутства. З початку року сума такого боргу навіть зросла, насамперед — за рахунок заборгованості з відшкодування пільгових пенсій.

Вихід на міжвідомчій нараді шукали представники Пенсійного фонду, прокуратури, департаментів соцзахисту та економічного розвитку і торгівлі ОДА, головного управління Міндоходів тощо.

Від боргів потерпають і колишні працівники підприємств. Так, наприклад, страховий стаж найманим працівникам ВАТ «Кіровоградський кар'єр» у страхових внесках зараховано лише до 1 жовтня 2008 року.

— Період трудової діяльності, за який роботодавцем не перераховано внески до Пенсійного фонду, до страхового стажу не враховується, — нагадав присутнім перший заступник начальника ГУ Пенсійного фонду в області Юрій Шарпінський.

Домовилися, що органи місцевої влади та державні структури мають повною мірою використовувати надані законодавством повноваження та вживати вичерпних заходів, щоб проблему боргів із заробітної плати та до Пенсійного фонду зняти з порядку денного у найстисліші терміни.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

У «Сонечку» знову чути дитячий сміх

У селі Миролюбівка Попільнянського району урочисто відкрито дитячий садочок «Сонечко». Його було споруджено 1989 року за кошти місцевого колгоспу. Після занепаду колективного господарства дошкільний заклад тривалий час не працював, приміщення стало аварійним. Відновлювальні роботи почалися два роки тому, на це витрачено загалом понад два мільйони гривень із сільського, районного, обласного та державного бюджетів.

— Житомирщина — серед перших з відбудови дошкільних навчальних закладів, — зазначив заступник голови ОДА Олександр Никитюк **(на знімку)**. Він повідомив, що півтори сотні дитсадків відроджено за останні три роки. Повернено 39 будівель, які використовували не за цільовим призначенням. До кінця цього року необхідно відновити ще 25 дошкільних закладів.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

Випав град завбільшки з перепелине яйце

Злива з градом буквально накрила Івано-Франківськ у четвер. Подекуди льодяні кульки були завбільшки з перепелине яйце та п'ятикопійчану монету.

Дощоприймальні решітки не могли впоратися з потоками води з оббитим листям та гілками, через що було підтоплено деякі вулиці міста. Градобоєм пошкоджено чимало дерев, що попадали у дворах та на дороги. Місцеві рятувальники оперативно спилювали, розрізали та прибирали їх там, де було зупинено дорожній рух та існувала загроза безпеці громадян.

Водяними потоками та поривами вітру пошкоджено близько 40% сільськогосподарських угідь на присадибних ділянках у селі Клузів Тисменицького району, 30 житлових будинків та ще три в селі Підлужжя. На території Коломийського району в селах Мала Кам'янка, Велика Кам'янка та П'ядики пошкоджено посіви сільськогосподарських культур на присадибних ділянках громадян та полях сільськогосподарських підприємств. У п'яти населених пунктах Калуського, Снятинського та Косівського районів місцеві енергетики відновлюють електропостачання.

Галина БРУХАЛЬ.

Без боргів із зарплати

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До кінця нинішнього року Вінниччина зобов'язалася розв'язати проблему боргів із зарплати. Як зазначалося на селекторній нараді, область входить до п'ятірки регіонів, де боргів із зарплати залишилося найменше. Станом на 1 липня нинішнього року загальна заборгованість у Вінницькій області становила 11 мільйонів гривень. Понад половину названої суми (6,8 мільйона) не виплатили на підприємствах-банкрутах. На деяких з них не залишилося навіть активів, за які можна виручити кошти і повернути заробленє людям. «Без втручання держави нам не вдасться розрахуватися з колишніми працівниками таких підприємств, — наголошує Любов Спірідонова. — Тим більше, що це проблема не тільки вінницька».

Мають борги (1,2 мільйона гривень) також державні підприємства спиртової галузі. Приблизно стільки само коштів не виплачено працівникам санаторію Міноборони «Хмільник». Ще 2,8 мільйона гривень боргують на економічно активних підприємствах. Утім, як стверджує Л. Спірідонова, на таких об'єктах простежується очевидна динаміка до зменшення заборгованої платні.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ФОТОФАКТ

Біля Шевченківського РУ ГУ МВС у Києві відбулася акція протесту проти будівництва в Десятинному провулку, де забудовники зруйнували історичну пам'ятку 1857 року і фундамент Княжого палацу, збудованого тисячу років тому.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

..знешкодження підводного арсеналу відклали на потім

На невизначений термін у Херсонській області відклали знешкодження арсеналу з вибухівкою, яким є ескадрений міноносець «Фрунзе». Його знайшла минулої осені група «Пошук» біля Тендрівської коси Чорного моря. Судно, що затонуло 1941 року, виявилося дощенту заповнене боєприпасами, і водолази аварійно-рятувального загону спецпризначення тоді ж підняли з нього та знешкодили дві торпеди, стільки само донних мін та 177 артилерійських снарядів. Але це було лише те, що знайшли на палубі «Фрунзе» та навколо нього. У трюмах міноносець, підготовлений до участі в десантній операції, ніс ще десятки тонн тих самих снарядів, набоїв та гранат — їх планували знищувати навесні нинішнього року, після завершення сезону штормів. Але підводні роботи так і не розпочалися, бо на них не знайшли грошей.

Начальник управління ДСНС Херсонщини, генерал-майор Олександр Мазілін каже, що операція з остаточного знешкодження боєприпасів на есмінці може коштувати щонайменше 300 тисяч гривень. У рятувальників їх немає, тому управління веде перемовини з керівництвом облради щодо фінансування робіт з резервного фонду місцевого бюджету. Там наче й не відмовляють, проте посилаються на труднощі з наповненням скарбниці. Власне, корабель-арсенал лежить на 10-метровій глибині вже понад 70 років і може почекати ще. Проте є інша небезпека: після того, як звістка про знайдене судно рознеслася країною, затонулим міноносцем зацікавилися «чорні археологи». У пошуках військових реліквій на продаж вони можуть проникнути на «Фрунзе» і спровокувати вибух. Можуть бути жертви. Адже спеціального охоронного поста біля місця загибелі радянського есмінця на Тендрі немає. Туди про всяк випадок врядигоди заглядає лісова охорона і єгері Чорноморського біосферного заповідника, але такий нагляд є радше символічним.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

...граната Ф-1 в... металобрухті

Холодну зброю та боєприпаси виявили співробітники Миколаївської транспортної міліції в нелегальному пункті прийому металобрухту. А організував незаконний прийом брухту чорних і кольорових металів у себе вдома 63-річний мешканець одного із сіл Миколаївської області.

Відвідавши «підприємця» з обшуком, працівники міліції вилучили понад 500 кг брухту чорного металу, зокрема — деталі верхньої будови колії залізниці. Але головною несподіванкою для правоохоронців стала інша знахідка — граната Ф-1, патрони різних калібрів і дві стрічки для патронів і три штик-ножі.

Власник вилученого майна пояснив міліціонерам, що займався колекціонуванням, а надалі планував відкрити власний музей.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаївська область.

...тваринництво нарощує виробництво

На Полтавщині за перше півріччя нинішнього року господарства всіх форм власності реалізували на забій 48 тисяч тонн худоби та птиці і водночас виробили 377,2 тисячі тонн молока. У порівнянні з аналогічним періодом минулого року ці показники збільшилися відповідно на 30,8 та 2,6 відсотка.

За словами заступника голови облдержадміністрації Володимира Замикули, тваринництво регіону стабільно нарощує виробництво. А щоб сповна реалізувати потенціал, на думку посадовця, необхідне сучасне технологічне переоснащення галузі.

Василь НЕЙЖМАК.

Індекс виробництва сільгосппродукції на Львівщині становить 102,8%, повідомляє прес-служба Львівської ОДА

Чому не працюють кооперативи?

У центрі села Худяки Черкаського району — гурт людей з корзинами, відрами, ящиками. Прибула машина з Донбасу, що закуповує у населення огірки, моркву, абрикоси — все, що вродило на присадибних ділянках.

— Тільки-но давали за кілограм відбірних абрикос три гривні, — скаржиться на приймальників дядько з двома корзинами жовтогарячих плодів, — а тепер спустили вже до двох з половиною...

— А не хочете за гривню, як я віддала? — запитує жінка, зв'язуючи на велосипед порожні ящики. — У Черкасах на базарі за такі, як у мене, по сім гривень правлять, а тут задарма беруть. Якби була кооперація, як колись, то ми б у бік заїжджих покупців і не дивилися б!

Про те, чому в селі, де рясно родять садки і городина, немає сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу, який би закуповував лишки врожаю у населення, запитуємо у сільського голови Худяків Романа Василини. Уточнюємо, чи отримували фінансову підтримку на створення такого об'єднання, адже уряд минулого і нинішнього року ніби виділив кошти на підтримку кооперативів.

— Жодної копійки на цю справу до Худяків не надійшло, — відповідає Роман Петрович. — Хоч зацікавлення в організації кооперативів є. Наші наддніпрянські села з діда-прадіда багаті на городину та садовину. Раніше у кожному колгоспі тут був консервний завод. Товар відправляли по всьому Союзу. Тепер цих підприємств немає, а споживча кооперація не справляється з масовою пропозицією дарів саду та городу. Щоб не пропав урожай, люди несуть його перекупникам — дітися ніде **(на знімку)**.

Далі сільський голова зазначив, що сільськогосподарський кооператив з вирощування й закупівлі овочів у селі існує. Організували його ще до постанов уряду про створення кооперативів. Тут порадили звернутися до голови спілки Людмили Соболь, щоб вона сама розказала, як їй працюється.

— Це енергійний, наполегливий керівник, — охарактеризував Роман Василина сільського першопрохідця. — На її прикладі можна вчитися, як не опускати руки, переборювати труднощі і бар'єри. І, водночас, історія її селянського об'єднання відповість на запитання, чому не «йдуть» на селі кооперативи.

Людмила Соболь, після роздумів, погодилася розповісти про перипетії роботи першого у Черкаському районі сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу.

— Десять років тому семеро жителів села Худяки, власники земельних ділянок, організували кооператив, — почала Людмила Іванівна. — Я за згодою райдержадміністрації орендувала сім з половиною гектарів для вирощування овочів. Пробила на своєму полі свердловину, провела крапельне зрошення. Невдовзі наші зразкові овочеві плантації стали візитівкою району. Сюди привозили гостей, тут проводили обласні, всеукраїнські, міжнародні семінари. Мене навіть визнали кращим овочівником України. Нагороду вручали у Києві.

Та оскільки у Худяках з давніх-давен населення культивує вирощування ранніх огірків, кооператив «Людмила» почав закуповувати цю продукцію у місцевих городників. Це було вигідно усім. Адже здати торговельним організаціям домашні овочі сам господар не може. Супермаркети приймають не кілограмами чи центнерами, а тоннами. Марку Людмили Соболь знали і цінували. Її продукція завжди користувалася попитом навіть у столиці.

— А цього року я опинилася за крок до закриття кооперативу, — з жалем мовить Людмила Іванівна. — У мене забрали землю. Ту, яку я десять років удобрювала, поливала, доглядала, як дитину... У районі сказали, що оренда ділянки закінчилася і продовжити її немає змоги. Я була в розпачі. У теплицях вирощено елітні сорти розсади овочів, а саджати її ніде... Добре, що сільський голова пішов назустріч. Сільрада виділила мені двогектарну ділянку, і я почала все спочатку: обробляла цілину, щоб зробити з неї родючу землю. На це піде не один рік праці.

Після цієї розповіді розпитувати Людмилу Соболь про підтримку держави щодо функціонування сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів не було сенсу. Численні наради, семінари, постанови і рекомендації урядовців, у яких йдеться про добровільні сільськогосподарські об'єднання селян, на повірку виявляються не підкріплені ділом. Не тільки фінансового, навіть організаційного сприяння у державних коридорах влади годі шукати ініціаторам створення кооперативів. Тільки відчайдухи беруться за цю нову форму спільної роботи, і їх — одиниці. Чи не тому на 30 тисяч сільських населених пунктів в Україні налічується близько тисячі обслуговуючих кооперативів, а працює лише 885. В областях цей показник мізерний.

— Якби держава не тільки закликала, — каже сільський голова Роман Василина, — а й по-справжньому стимулювала створення кооперативів, то не потрібно було б агітувати, когось вмовляти. Люди швидко розбираються, що вигідно, а що ні.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Вільний доступ усім

Перший у Херсоні інформаційно-культурний центр з вільним доступом для туристів та місцевих жителів відкрито просто у фойє будівлі міської ради.

Відтепер тут працює електронний довідник з порадами для тих, хто опинився у складній побутовій ситуації і шукає допомоги у чужому місті. А от бібліотеки обласного центру виставили регулярно оновлювану підбірку книжок про історію та сучасність Херсона, які можна взяти з полички і тут-таки прочитати, сівши у комфортне м'яке крісло. А до послуг любителів мистецтва — запрошення на вистави місцевих театрів.

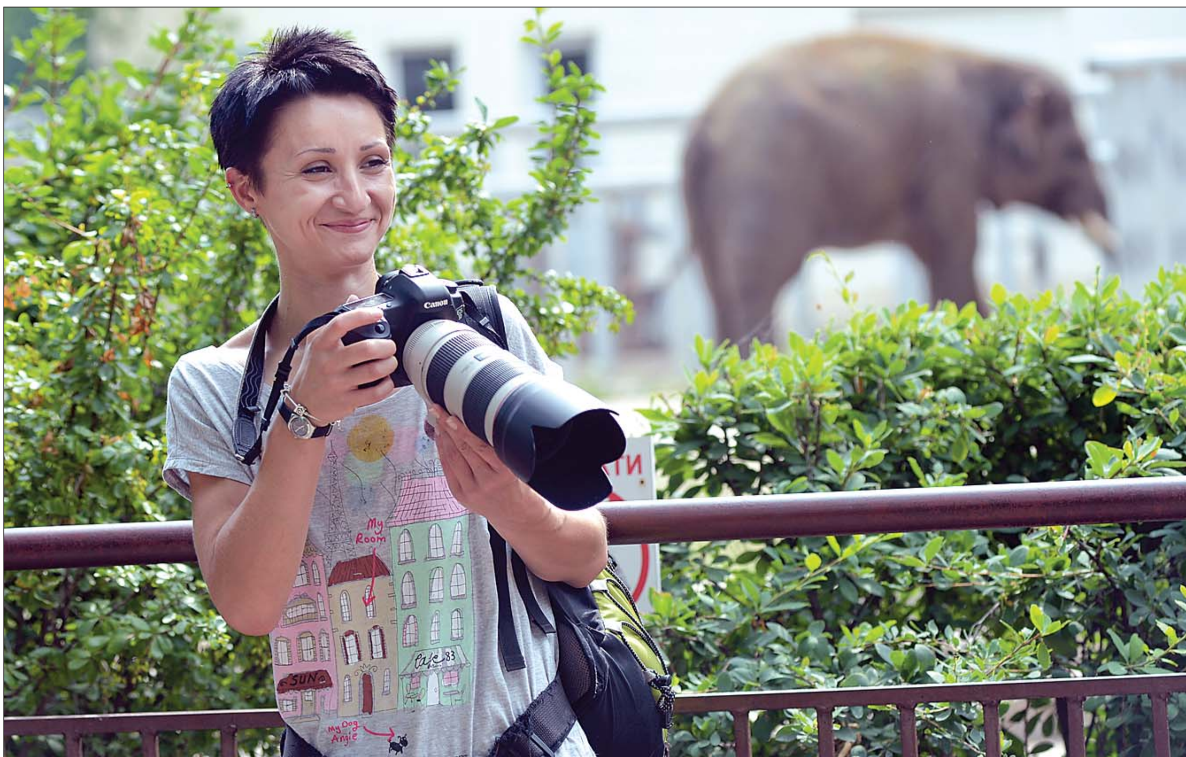
Однак відкриттям інформаційно-культурного центру справа не обмежилася: виконуючи замовлення міської влади, комунальники на вулицях встановили дороговкази до визначних туристичних об'єктів, значно полегшивши життя гостям Херсона. А до кожного історичного будинку прикріпили таблички із детальними поясненнями, коли той чи інший шедевр архітектури звели, і кому він належав.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Репортер Інна Соколовська на День фотографа у Київському зоопарку.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Велика небезпека від маленької батарейки

За різними даними, щороку в Україну завозиться близько 300 мільйонів штук елементів живлення. Простіше кажучи — батарейок та акумуляторів. Якщо після використання всі вони потраплятимуть на звичайний смітник, це може призвести до екологічної катастрофи в майбутньому. Адже одна «пальчикова», викинута просто на землю, здатна забруднити 400 літрів води або 20 квадратних метрів ґрунту.

Про потенційну небезпечність, між іншим, вказано на кожній батарейці. Зображення перекресленого відра для сміття означає, що після використання елемент живлення потрібно здавати у спеціальні приймальні пункти і в подальшому утилізовувати. В Україні (у Львові), до слова, навіть є завод із переробки батарейок. Утім, працювати на повну потужність він не може: сировини не вистачає. Але з минулого року, принаймні судячи з активності у всесвітній мережі Інтернет, кількість екологічно свідомих українців збільшилась у рази. Волонтери у всіх куточках країни власними силами організовують пункти прийому елементів живлення. У тому-таки Інтернеті обмінюються адресами точок збору. Кореспонденти «Голосу України» вирішили внести і свою лепту у збереження екології. Журналісти зібрали непрацюючі батарейки, які дехто зберігав роками, і вирішили їх здати у спеціалізований пункт прийому. За адресою вул. Жилянська, 26 А, у приміщенні громадської організації «Оперативно-рятувальна служба SOS» **(на знімку внизу)** приймають не тільки відпрацьовані елементи живлення, а й небезпечні ртутовмісні енергозберігаючі лампи, градусники тощо.

Щоправда, знайти цей пункт — справа не з легких. Та про те, що потрапили таки за адресою, стає зрозуміло одразу і навіть не з вивіски. Просто перед вхідними дверима стоїть картонна коробка із написом: «У разі, якщо двері зачинено, можете залишити ТУТ непрацюючі батарейки».

— Якщо людина принесла батарейки, ми насамперед дякуємо їй, — розповідає голова оперативно-рятувальної служби Володимир Діденко **(на знімку вгорі)**. — Далі зважуємо елементи живлення. Якщо потрібно — виписуємо спеціальний акт: зазначаємо, хто, коли та скільки приніс.

Далі співробітники центру сортують батарейки і розкладають у різні коробки. Щомісяця зібрані елементи живлення відправляють на завод у Львів. Згідно з укладеним договором, видатки на пересилку на себе бере завод. Оперативно-рятувальна служба за це отримує «дякую» і плюси для карми.

Збирати елементи живлення тут почали із грудня минулого року. Перші два місяці відвідувачів було не густо. Володимир Діденко пояснює: мовляв, не всі про це знали. Затим, коли волонтери почали рекламувати пункт прийому, люди стали приходити активніше.

— Із кожним місяцем кількість прийнятих нами батарейок зростає. Так, якщо в лютому у Львів пішло 41 кілограм, то вже у травні — 68 кілограмів. Загалом відправили на завод уже понад 200 кілограмів елементів живлення, — каже пан Діденко і зізнається, що насправді можна було б збирати більше. Очолюваний ним центр навіть міг би взятися професійно за цю справу: облаштувати мережу пунктів, забезпечити контроль за ними. Але його співробітникам потрібно за щось годувати сім'ї, центру — платити оренду за приміщення, за комунальні послуги... Й ентузіазмом, на жаль, ці суто матеріальні питання не вирішиш. Утім, зважаючи на «активність» державних мужів, процес збору батарейок і в найближчому майбутньому триматиметься тільки на ініціативності волонтерів. Адже єдиної, затвердженої на державному рівні системи поводження з відпрацьованими елементами живлення немає.

І за таких умов головне, щоб кожен українець усвідомив, скільки небезпеки криється у звичайній «пальчиковій».

— Насправді частка батарейок і акумуляторів у побутових відходах становить менш як 0,5 відсотка від абсолютної ваги сміттєвої маси. Але ці «0,5» продукують близько половини всіх токсичних речовин, присутніх у смітті, —

розповідає Андрій Круп'як, координатор Всеукраїнської екологічної ініціативи «Очисти Україну — утилізуй батарейки».

Потрапляючи на звичайний смітник, батарейка починає розкладатися. Як результат — виділяється цілий букет хімічних елементів (літій, ртуть, кадмій, нікель, сполуки марганцю, цинк, свинець тощо). Далі ці важкі метали потрапляють у ґрунтові води або ж накопичуються в рослинах чи тваринах. А потім уже проникають і в організм людини.

Тим часом, дякуючи волонтерам, мініпунктів прийому відпрацьованих елементів живлення, принаймні у столиці, дедалі більшає. В офісах компаній, у салонах-магазинах, у ресторанах і навіть інколи в під'їздах житлових будинків небайдужі до проблем екології встановлюють або звичайні картонні коробки, або пластикові 5-літрові бутлі з-під води і просять саме туди складати використані батарейки. Тільки-но ці коробки та банки наповнюються, їх спустошують і або напряму відправляють на завод, або здають у ту-таки оперативно-рятувальну службу.

Активісти запевняють: облаштувати такий пункт просто. Єдині вимоги: ємності для збору елементів живлення повинні бути захищені від прямих сонячних променів, вологи та високої температури.

До речі, питанням утилізації батарейок переймається більшість країн світу, але вирішують його по-різному. В Японії, приміром, елементи живлення старанно збирають і зберігають доти, поки не буде винайдено оптимальну систему переробки. У країнах ЄС збирається від 45 до 80 відсотків використаних батарейок. А в нас цей показник навіть не визначається...

Станом на травень 2013 року державним підприємством «Аргентум» отримано 2,8 тонни відпрацьованих батарейок та акумуляторів усіх типів. За цей час перероблено в дослідному режимі понад 0,8 тонни. Решта відсортована і зберігається на складі. За ритмічних поставок підприємство здатне переробляти близько 0,25 тонни на день. Тому ключове питання: організація прийому елементів живлення та системи доставки їх до місць переробки.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Усі елементи живлення і ртутовмісні прилади в жодному разі не можна викидати на смітник.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...старовинні якорі експонуватимуть у музеї козацтва

У Запоріжжі почали піднімати якорі, які лежать біля Хортиці з 1739 року. Тільки за перші години операції на поверхню витягли дев'ять таких конструкцій.

Про кладовище якорів старовинних суден у руслі Старого Дніпра відомо ще з 1997 року. Саме тоді було частково досліджено дно ріки, а потім поступово почалися роботи із піднятня підводних скарбів на поверхню. За цей час вже дістали частини суден — зокрема, козацьку чайку і човен-однодрев, видовбаний майстрами щонайменше 500 років тому. І ось нарешті взялися за якорі.

Ці важкі й громіздкі металеві конструкції, висотою до двох метрів, викувані майстрами на ладозьких та уральських заводах. Аж тридцять якорів спочиває у мулі — на глибині 11 метрів. Це — відгомін повені на Дніпрі 1739 року, коли із 400 суден, які зимували біля Хортиці, загинуло щонайменше сорок. А з ними зникла тут і верф, на якій велося будівництво.

Учені та водолази припускають, що для підйому усіх знахідок потрібно ще кілька днів. А ось для очистки й консервації якорів, вважає генеральний директор Національного заповідника «Хортиця» Максим Остапенко, а також для підготовки раритетів до експонування в музеї козацтва знадобиться майже рік.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

...без вини залишилися винуваті

Подружжя Крижевців було шоковане, коли одержало повідомлення від «Луганськводи» про споживання за неповні чотири місяці нинішнього року 200 тонн води. Хіба могли дві особи, яким під 90 років, у звичайній міській квартирі за короткий термін використати таку неймовірну кількість води? Своє здивування з цього приводу не зміг приховати й директор департаменту житлово-комунального господарства облдержадміністрації Олександр Голуб. Труба, якою до квартири подається вода, навіть фізично не може за зазначений строк пропустити такий обсяг води. Проте фахівці «Луганськводи» не тільки нарахували нереальну суму, а й попросили Іллю Крижевця сплатити борг, інакше відключать воду. До речі, ветеран має пільги інваліда війни, однак під час нарахування плати за послугу це не враховувалося. Водники стверджують, що винен комп'ютер, який дав збій, однак подружжя вважає, що у такий спосіб водопостачальне підприємство переклало на них свою відповідальність за збитки, яких зазнає протягом багатьох років.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

...шахрай представився очільником державної структури

У подружжя кам'янець-подільських підприємців видурив три тисячі гривень телефонний шахрай. На початку робочого дня на мобільний жінки зателефонував чоловік, який назвався відомим посадовцем та попросив про послугу. Мовляв, він перебуває за містом і йому вкрай необхідні гроші — лише 3 000 гривень. Позичку пообіцяв повернути ввечері. Жінка передала трубку своєму чоловіку, який був поруч, і за мить подружжя вирішило виручити «потрібну людину».

Оскільки готівки в їхньому магазині ще не було, кошти позичили у знайомого. А за годину приїхав невідомий чоловік та пролунав черговий телефонний дзвінок із підтвердженням, що це довірена особа. Подружжя передало гроші посередникові. Під вечір підприємець завітав до посадовця забрати позичене, але той лише широко відкрив очі. Довелося кредиторові звертатися до міліції.

Як повідомила речниця начальника Кам'янець-Подільського міськвідділу міліції Наталія Касапчук, за фактом шахрайських дій розпочато кримінальне провадження. Схожі випадки мали місце і торік. Та, очевидно, вони нічого не навчили громадян, які так хочуть догодити впливовим чиновникам.

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 128 (5628)
СУБОТА, 13 ЛИПНЯ 2013

У кишинівському Культурно–інформаційному центрі при Посольстві України в РМ відкрилася персональна виставка виробів декоративно–прикладного мистецтва українки Оксани Буряк, яка є членом Спілки народних майстрів Молдови. Виставка приурочена до ювілею художниці *(Укрінформ)*

У Снятинському районі Івано–Франківської області відбудеться краєзнавчо–мистецька акція «Ми Тебе не забули, Тарасе». Символом шевченкіани має стати фотоальбом, який до святкової дати створить кожен населений пункт району. 49 місцевих сіл та одне селище долучаться до цієї акції, *інформує наш власкор Галина Брухаль*

Прощаємо і просимо прощення

В Луцьку в Східноєвропейському національному університеті імені Лесі Українки (СНУ) відбулася Всеукраїнська наукова конференція, на якій розглядалося одне з найгостріших питань українсько-польської історії. Тема — «Волинська трагедія: через історію до порозуміння».

На конференції провідні вітчизняні історики з Києва, Львова, Луцька, Рівного, Острога, Чернівців обговорювали це багатоаспектне питання. Зокрема, передумови, які призвели до трагічних подій, роль і місце у розгортанні цього конфлікту польського і українського національних рухів, вплив зовнішніх чинників (радянського, німецького) на українсько-польські відносини періоду Другої світової війни.

Ішлося й про висвітлення протистояння на Волині в офіційному і медійному дискурсах, в суспільній свідомості українців і поляків.

Ось що думає про події 1943 року на Волині один із учасників конференції в Луцьку кандидат історичних наук доцент кафедри нової та новітньої історії Львівського національного університету імені Івана Франка Андрій Козицький.

Різні оцінки

— Трагічні події 1943 р. на Волині є одним із тих сюжетів, що спричиняють гостру полеміку не лише серед істориків.

Оцінки цих подій в українській та польській історіографії найчастіше діаметрально протилежні. На жаль, багато їх інтерпретацій ґрунтуються на припущеннях та узагальненнях. Такі, дуже часто радикальні й однобокі, оцінки не залишають місця для рефлексії з приводу власної провини та відповідальності, роздумів про жертви і травми другої сторони конфлікту.

Протягом останнього десятиріччя польські оцінки українсько-польського конфлікту часів Другої світової війни виразно радикалізувалися. Якщо раніше лише порівняно небагато польських науковців і політиків називали конфлікт 1943 р. на Волині геноцидом польського народу, то сьогодні такі заяви посіли помітне місце у публічному просторі. Яскравим прикладом цих змін став зареєстрований на початку квітня 2013 р. у сеймі Третьої Речі Посполитої проект постанови, що називає події 1943 р. на Волині «геноцидом», а низку українських політичних та військових структур — «злочинними організаціями». Прикметно, що сейм не так давно вже розглядав це питання, але більш стримано. У прийнятій 15 липня 2009 р. «Постанові сейму Речі Посполитої Польської у справі трагічної долі поляків на Східних Кресах» те, що відбувалося на Волині, було названо «трагедією» та «етнічним чищенням, що має ознаки геноциду».

Сейм не ухвалював актів, котрі б оголошували геноцидом політику Третього рейху супроти окупованої Польщі. Так само обережно польські парламентарі поводяться й щодо Росії, яка є правонаступницею СРСР. У прийнятій 14 липня 2009 р. ухвалі сейму Третьої Речі Посполитої з нагоди вшанування пам'яті більш як 110 тис. поляків, розстріляних НКВС у 1937—1938 рр., визначення «геноцид» узагалі не було. В ухвалі від 31 серпня 2012 р. масове винищення поляків на території СРСР уже названо «геноцидом», але не висловлено жодного осуду винуватцям цього злочину.

Однією з фундаментальних підвалин «геноцидної інтерпретації» є твердження про несиметричність застосування насильства під час конфлікту на Волині. Мовляв, українці були ініціаторами конфлікту, масштаб учиненого ними насилля незрівнянно більший за «акції відплати» з польського боку, неспівмірною є й кількість жертв обох сторін.

При тому ніхто з польських дослідників подій 1943 р. на Волині не спробував застосувати у їх оцінці напрацювання зі сфери методології та теорії вивчення геноциду. Хоча в другій половині ХХ ст. з'явилося багато наукових праць з цього приводу.

Крім юридично-правової оцінки геноциду, є низка інших обставин, що впливають на кваліфікацію цього злочину та його інтерпретацію. До таких обставин-ознак належать: беззахисність жертв, суттєва перевага однієї зі сторін конфлікту в силі, організованості, можливостях координувати свої дії та забезпечувати їх інформаційний супровід, а згодом — приховати сліди злочину. Все це неможливо без використання державного апарату. Головні дослідники теорії геноциду вважають, що його може організувати і провести тільки держава. Українці в умовах німецької окупації своєї держави не мали. Крім цього, на Волині в 1943 р. вони не могли похвалитися й надто великими військовими та організаційними можливостями. Українські структури, що їх польська сторона звинувачує в геноциді, перебували у підпіллі... У першій половині 1943 р. УПА налічувала на Волині 6—8 тис. осіб. Крім українських партизанів, тут діяли радянські та польські сили, а найбільшою мілітарною силою на Волині в 1943 р. були німці. В таких умовах немає підстав говорити про українську монополію на застосування насильства, що є однією з головних передумов організації геноциду.

З другого боку, польська сторона на Волині не була цілком беззахисною. Там існували структури озброєного польського підпілля, а також розгалужена мережа сил самооборони, дозвіл на формування яких дала німецька окупаційна влада. Німці навіть передали полякам певну кількість зброї. У багатьох випадках неприхованими союзниками польського населення на Волині виступали радянські партизани. Отож поляки на Волині не були у ситуації беззахисних жертв.

Дослідження геноциду свідчать: періоду фізичного винищення представників певної людської групи мусить передувати тривалий період підготовчих дій: ідеологічної обробки потенційних виконавців масового винищення, формування «образу ворога». «Ідеологічне накачування» має важливе значення також у сам момент скоєння злочину геноциду, оскільки тоді воно відіграє роль своєрідної моральної анестезії для катів. Усі режими, які вчиняли геноцид у ХХ ст., дотримувалися саме такої схеми дій. Ідеологічна підготовка винищення вірменів, євреїв, циган тривала багато років.

А в подіях на Волині немає навіть натяку на таке тривале й свідоме формування українською стороною «образу ворога». Те, що до нападів на поляків було залучено багато людей, які не цікавилися політикою й навряд чи були об'єктом ідеологічної обробки, свідчить проти «геноцидної інтерпретації».

Важливим моментом, який також свідчить проти «геноцидної інтерпретації» подій на Волині, є відсутність спроб української сторони приховати напади на поляків. Усі головні винуватці геноцидів ХХ ст. (більшовики, нацисти, червоні кхмери та ін.) намагалися тримати скоєні ними злочини у таємниці. А якщо репресивні дії не приховують, значить, такі напади мають продемонструвати рішучість у застосуванні сили і налякати противника. Трапляється, що одна зі сторін конфлікту навмисно поширює інформацію про свої жорстокі репресивні дії, щоб змусити противника відмовитися від конфронтації. В умовах геноциду такої потреби немає, бо приречена на винищення сторона і так не чинить ефективного опору, тому винуватці геноциду завжди заперечують його.

Треба брати до уваги ще один важливий аспект. Боротьба українців проти польської присутності на Волині мала яскраві риси антиколоніального виступу.

Більшість українських істориків не підтримують ідеї про визнання подій 1943 р. актом геноциду. Українські дослідники, що вивчають обставини цієї трагедії, виходять із того, що ОУН та УПА не мали наміру знищити польську людність на Волині, а лише хотіли змусити їх залишити українські землі. Жертви серед польського населення Волині були наслідком реалізації цієї ідеї в умовах взаємної боротьби. Із сучасного погляду дії української сторони можна розцінити як «етнічне чищення».

Правники та політики вважають, що етнічне чищення навіть із найгіршими наслідками не можна трактувати як вияв геноциду. Вигнання населення з певної території, навіть якщо воно супроводжується непропорційним до опору цього населення насиллям, не є виявом геноциду.

Люди залишають спірну територію, сторона, яка їх витіснила, втрачає до них інтерес і не намагається шкодити їм у подальшому...

Два сусідні народи, що змагатимуться у спробах назбирати якомога більше взаємних «випадків геноциду», навряд чи зможуть налагодити тривкі добросусідські відносини.

Голова облдержадміністрації Борис Клімчук сповідує християнську тезу «Прощаємо і просимо прощення». Він багато зробив для увічнення пам'яті загиблих у 1943 році українців та поляків.

Спільна молитва за жертвами Волинської трагедії 6 липня 2013 року.

Народна історія — важлива річ

Свідки йдуть із життя, в архівах збереглося не надто багато документів про ті події. Тому усна народна історія — це надзвичайно важлива річ як методологія досліджень.

Оксана Каліщук, кандидат історичних наук, доцент СНУ:

— Ні Армія Крайова, ні Українська повстанська армія не були білими і пухнастими, і не тільки герої в них воювали, там, як і в будь-якому війську, було різне. І коли ми це зрозуміємо, тоді дійдемо і до того розуміння поляками, наприклад, чому ми так само шануємо УПА, як вони АК. Ми їх шануємо не за те, що робили деякі їх представники на Волині, а за інші речі.

Геннадій Бондаренко, професор СНУ:

— Ні поляки, ні росіяни ніяк не можуть зрозуміти тих тенденцій, які мали місце в ОУН і в УПА. Вони тепер критикують тоталітарні режими. А тут один такий нюанс: як можна було подолати тоталітарний режим? Демократією? Нереально. Тому очевидно, що той, хто хотів мати свою державу, захистити свою націю, теж мусили ставати на той самий шлях. І боролися тими самими методами, а може, й гіршими. Вони боролися навіть проти своїх, що небажано, але було.

Оксана Каліщук:

— Теза «Пробачаємо і просимо вибачення» мусить бути справді прийнята і ще раз підтверджена на політичному та громадянському рівнях. І це єдиний вихід з усієї тої колізії. А якщо ж одна сторона увесь час наполягатиме на вині другої, це просто ні до чого не приведе.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото з архіву автора і сайту «Волинські новини».

Сейм відмовився підтримати поправку, зініційовану більшістю опозиційних партій, про те, щоб Волинську трагедію назвати «геноцидом», а також встановити 11 липня День пам'яті жертв Волинської трагедії та мучеництва кресов'ян

Натомість прийнято спеціальну заяву.

У ній згадується, що жертвами тих подій на Волині й Східній Галичині з 1942-го по 1947 рік стали близько 100 тисяч польських громадян. У документі зазначено, що конфлікт між українцями й поляками виник у складні часи Другої світової війни, в якій зіткнулися «два тоталітаризми». «Дії німецьких і радянських окупантів створювали сприятливі умови для ненависті на національному та релігійному ґрунті», — йдеться в заяві. Депутати також подякували українцям, які рятували поляків під час тих подій і допомагали впорядкувати місця їх поховання в Україні.

Як писав «Голос України», 20 червня верхня палата польського парламенту — Сенат — більшістю голосів ухвалила заяву до 70-ї річниці Волинської трагедії, в якій ті події також були названі «етнічною чисткою з ознаками геноциду». Українські та польські історики по-різному оцінюють причини й кількість жертв Волинської трагедії. Зокрема, наші фахівці вважають, що конфлікт міг забрати життя щонайбільше 30 тисяч поляків. Крім того, вони звертають увагу на те, що українці теж гинули від рук поляків.

Шукати компроміс і чути один одного

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Незважаючи на нинішню перманентну «митну» «автомобільну», «шоколадну» та інші двосторонні війни, експерти переконані, що сьогодні РФ більше за нас зацікавлена в зберіганні свого газу в підземних сховищах України. Розрекламована транспортна інфраструктура, «північні й південні потоки» не забезпечують надійність постачання російського газу до Європи.

Раніше міністр енергетики та вугільної промисловості України Едуард Ставицький, відповідаючи на запитання про те, чи наполягатиме Київ на авансуванні Росією закачування газу до ПСГ, міністр сказав: «Ми не наполягатимемо, ми вестимемо переговори. Ми не можемо наполягати, потрібно вирішувати все в компромісній ситуації й чути один одного».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

Майстри серфінгу з різних країн зібралися на узбережжі Тихого океану в департаменті Ла-Лібертад (Сальвадор), щоб узяти участь у змаганні «El Salvador's Reef Pro Cup 2013».

Фото Xinhua/Укрінформ.

ФОТОФАКТ

У китайському місті Чунцін повітря прогрілося до 37 градусів — і влада вжила заходів, щоб убезпечити місцевих мешканців від перегріву. Для цього на зупинках почали працювати мікроспреї, що розпорошують охолоджуючий водний туман.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Наобіцяли!

Інститут німецької економіки підрахував, у що обійдуться німцям передвиборні обіцянки партій, представлених у бундестагу.

До парламентських виборів у вересні нинішнього року партії ухвалили спеціальні програми. І оскільки обіцянка — цяцянка, то в них автори не поскупилися на дорогі подарунки виборцям, певно, не надто замислюючись над тим, звідки візьмуться гроші. Адже логіка проста: спочатку треба виграти вибори, а там — життя покаже.

Науковці кельнського Інституту німецької економіки вирішили з олівцем у руках перевірити, наскільки реалістичними є ці програми і до яких економічних наслідків вони призведуть. У передвиборній програмі правлячого Християнсько-демократичного союзу (ХДС) вони знайшли дефіцит — 12 мільярдів євро. Опозиційні соціал-демократи і «зелені» запланували видатків з бюджету майже на 60 мільярдів більше, ніж доходів. Але найширший жест зробила «Ліва» партія із додатковим навантаженням на бюджет — 160 мільярдів євро.

Але більші видатки, більші податки — це втрачені робочі місця! Якщо вірити кельнським економістам, то від виконання програми «Лівих» буде втрачено 800 тисяч робочих місць, від програм соціал-демократів і «зелених» — по 300 тисяч, і принаймні 100 тисячам доведеться розпрощатися з роботою, якщо до влади знову прийде ХДС.

Директор Інституту Міхаель Хютер не закликає одразу робити висновки. Адже програми розглядалися, по-перше, лише під економічним кутом зору, а по-друге, фахівцями довготермінового впливу (інвестицій, приміром) було знехтувано. Але все ж він вважає, що «жодна з програм не торкається серйозних проблем країни», а також, що «всі партії повернулися до політики подарунків», якими славилися минулі десятиліття. На думку керівника інституту, у програмах панують помилкові пріоритети, помилкові проблеми і помилкові розв'язання цих проблем. Жодна з партій, на його переконання, не дивиться хоча б у десятирічну перспективу.

Коментатори уїдливо зауважують: добре, що в цих програм, вочевидь, авторів більше, ніж читачів: виборці в країні все більше розчаровуються політикою і політиками.

Віктор ТИМЧЕНКО.
Берлін.

На межі голоду

Єгипту загрожує голод, **повідомляє Reuters з посиланням на екс-міністра постачання Єгипту Бассема Уда.** За його словами, в країні залишилося всього 500 тис. тонн імпортної пшениці. Такої кількості вистачить приблизно на два місяці.

Водночас Єгипет — найбільший імпортер пшениці у світі: щорічно він купує 84 млн. тонн пшениці, половина з якої йде на виробництво субсидованого хліба, що продають населенню за пільговими цінами. Повідомляється, що після розпуску уряду закупівлю пшениці було припинено, у тому числі й через брак у Єгипту коштів. Крім того, прогнозований урожай вочевидь не зможе покрити й половини потреб населення. Із заявою виступила й Організація ООН з продовольства. У ній, зокрема, йдеться про те, що Єгипет — на межі продовольчої катастрофи.

Відкритий розгляд у справі Литвиненка заблокували

Британський уряд 12 липня відмовив у проведенні публічного розгляду у справі про загибель колишнього співробітника ФСБ Олександра Литвиненка. **Як повідомляє BBC News,** про це розповів слідчий-коронер сер Роберт Оуен, котрий веде дізнання. Чим саме влада країни мотивувала свою відмову розпочати відкрите розслідування, поки що не повідомляється.

У травні 2013 року Оуен попросив замінити на публічний розгляд поточну юридичну процедуру з цієї справи — дізнання, оскільки уряд заважав, щоб він не оприлюднював документи про можливу причетність РФ до загибелі Литвиненка. Після одержання відмови в публічному розгляді Оуен відзначив, що проведення дізнання тепер, імовірно, доведеться вкотре відкласти.

Нагадаємо: Литвиненко помер наприкінці 2006 року в Лондоні. Британська влада заявила, що причиною смерті стало отруєння радіоактивним полонієм-210. За даними слідства, різке погіршення стану здоров'я Литвиненка почалося незабаром після зустрічі з колишніми товаришами по службі з ФСБ — Андрієм Луговим і Дмитром Ковтуном. Саме ця обставина дає британцям підстави вважати, що в справі Литвиненка може бути «російський слід».

ФОТОФАКТ

В Індії відбувся фестиваль колісниць Ратха-ятра, що зібрав близько мільйона прочан. Під час цього одного з найголовніших релігійних свят відзначають повернення Кришни до себе додому у Вріндавану. В місті Пурі величезні кількаметрові колісниці зі статуями божеств прочани протягли вулицями на канатах.

Фото Xinhua/Укрінформ .

ПЛАНЕТА

Хорвати хочуть упорядкувати місця поховання своїх військових

Делегація міста Загреб (Хорватія) відвідала Прикарпаття. Мета — ознайомлення з місцем поховань хорватських військових, котрі загинули під час Першої світової війни на території нинішньої Івано-Франківської області. Зокрема, в селі Глибівка Богородчанського району. Хорвати також поспілкуються з тутешньою громадою, представниками влади та вивчать можливості впорядкувати поховання.

У складі делегації — представник адміністрації міста Загреба, колишній міністр Міністерства учасників визвольної війни в Хорватії 1991—1995 років, депутат хорватського парламенту двох скликань Івица Панчич і доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри української мови і літератури філософського факультету Загребського університету, ініціатор налагодження зв'язків з Івано-Франківщиною Євген Пащенко. Іноземні гості зустрілися із заступником голови ОДА Романом Іваницьким і проректором Прикарпатського університету імені Василя Стефаника Василем Марчуком.

— Для нас збереження поховань хорватських військових має надзвичайне значення, — зазначив Івица Панчич. — Готуючись до 100-річчя початку тієї війни, вносимо у свою програму як одне з найсуттєвіших питання про впорядкування захоронень на території Прикарпаття

Також посадовець повідомив, що упродовж Першої світової війни на територіях різних держав загинуло 150 тисяч хорватських військових. В свою чергу місцеві краєзнавці висловили припущення, що поховання у Глибівці не єдине в області, оскільки є інформація, що військових цієї держави захоронено також у Коломийському районі.

Треба додати, що Івано-Франківська область щодо впорядкування та дослідження захоронень військових, котрі загинули у різні періоди Першої й Другої світових воєн, уже має досвід співпраці з представниками Росії, Німеччини, Угорщини та Нідерландів.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Гравюри французьких художників — у Донецьку

Виставку гравюр французьких художників XVIII—XIX сторіч представили в Донецьку під час урочистостей з нагоди національного свята Франції — Дня взяття Бастилії. Роботи перебували в запасниках обласного художнього музею і не демонструвалися через брак місця. Тепер можна побачити гравюри у художньо-виставковому центрі «Арт Донбас».

«У нас склалися дуже гарні стосунки із Донецьком та областю. Тут хочуть залучати іноземні інвестиції і розвивати бізнес із Францією та Євросоюзом. Це регіон із великим промисловим потенціалом, потужною металургією й видобутком корисних копалин. Разом із тим тут добре розвинений і агрокомплекс», — **відзначив Надзвичайний і Повноважний Посол Французької Республіки в Україні Ален Ремі.**

«Франція завжди допомагала й допомагатиме активній роботі нашого бізнесу на європейському ринку, — заявив почесний консул цієї країни в Донецьку, президент Торговельно-промислової палати України Геннадій Чижиков. — Щодо перспективи підписання угоди про асоціацію України з ЄС, то в цьому разі відкривається найбільший і найбагатший у світі ринок — майже 500 мільйонів споживачів. Це стимулює не лише розвиток традиційних галузей, а й малий бізнес».

Крім економічного співробітництва, найбільшим прикладом якого є спорудження компанією «Air Liquide» станції з виробництва продуктів розділення повітря для забезпечення промислових потреб підприємства «Єнакіївський металургійний завод», Францію та Донеччину об'єднують культурні зв'язки. Протягом місяця балетна трупа Донецької опери на чолі із художнім керівником театру народним артистом України Вадимом Писарєвим гастролювала в цій країні. В регіоні діє міжнародна культурно-просвітницька асоціація «Альянс Франсез», і, за її даними, кількість мешканців області, які вивчають французьку мову, — щороку зростає.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Національна асамблея інвалідів України та Українська асоціація видавців періодичної преси підписали Меморандум про спільний усеукраїнський благодійний проект «Читати на рівних». Йдеться про збір коштів на створення книг для незрячих дітей

В столичному Національному музеї літератури відкрито виставку, присвячену 100–літтю з дня смерті Лесі УКРАЇНКИ (1871—1913)

Чи переступить ювілейну планку хмельницький монотеатр?

Уже дев'ятнадцятий рік поспіль монотеатр «КУТ» в особі його директора, режисера й актора, а заодно й автора фестивального проекту та його виконавчого директора Володимира Смотрителя **(на знімку)** ***оголошує про відкриття всеукраїнського фестивалю мономистецтва «Розкуття». Хмельниччани вже звикли, що навесні з'являються яскраві рекламні ятки, а в місто на тиждень з'їжджаються цікаві виконавці. Фестиваль, як і театр, міг би стати справжньою цікавинкою Хмельницького. Адже саме такі мистецькі дійства перетворюють хоча б раз на рік невеличкі європейські міста на справжню Мекку для туристів та любителів мистецтва. Міг би, але...***

Що на чому тримається

Усі ці роки і фестиваль, і театр тримаються на Смотрителеві.

— Так і має бути, коли людей цікавить у мистецтві особистість та її ідея, — каже він. — Найвідоміші фестивалі базуються саме на такому принципі.

Але навіть грандіозна ідея не може триматись лише на енергії її автора. Потрібне ще й фінансове підживлення. З цим — вічні проблеми.

Так і з цьогорічним «Розкуттям». Якби ледь не в останній момент не надійшла грошова допомога з міського бюджету, про яскраве дійство не могло б бути й мови. Бо що значить провести рекламну кампанію, виготовити всю друковану продукцію, запросити три десятки виконавців, забезпечити їх побут протягом тижня, підготувати не тільки свій театр, а й ті сцени, де проходитимуть виступи, і, зрештою, оплатити роботу всіх учасників? І все це — за сорок тисяч гривень.

Для когось — смішна цифра! А «Розкуття» живе у такому грошовому форматі вже не одне десятиліття. Щоправда, початок нинішнього року ледь не став критичним. Тоді Володимир Смотритель у пориві відчаю оголосив, що готовий до голодовки, поки не доб'ється від міської влади належного фінансування.

— Останні п'ять років театр перебував на межі закриття саме через фінансові проблеми. Це — театр одного актора. Але це не установа однієї людини. Хтось має вести фінансові справи, утримувати приміщення, мити підлогу. Тому майже півтора десятиліття у штаті було вісім-дев'ять чоловік, чиє фінансування початково закладалося у міський бюджет. За довгі роки сума бюджетної підтримки не змінилась, а видатки не стояли на місці. Навіть на крихітну зарплату грошей перестало вистачати. Тому практично щороку з театру звільнялась одна особа. Залишилось троє — прибиральниця, бухгалтер і я — директор, режисер, постановник, виконавець, костюмер, гример, менеджер... в одній особі.

Бідності не витримали не тільки люди, а й саме приміщення: старі комунікації, погане опалення, необхідність ремонту. І тоді Смотритель наважився звернутись до міської влади, щоб не кинула напризволяще своє і його дітище. Але терпець урвався, коли у новому річному міському бюджеті не побачив жодних змін стосовно театру. Тоді й почав кликати на допомогу громадськість, щоб усі разом підтримали, не дали театру закритись.

Хто зрозуміє бідного?

Весь час «КУТ» намагався зберігати імідж міського культурного осередку, що допомагав відкривати нові та підтримувати вже знані таланти. Три вистави, поставлені тут за останні роки («Мазепа», «Лоліта» та «Гоголь: реінкарнація») з успіхом пройшли у столиці, стали призерами та лауреатами кількох міжнародних театральних фестивалів.

Жодного разу «КУТ» не забув про «Розкуття». Щоправда, змушені були потроху на чомусь економити. Але своїй ідеї — пошук найкращих творчих особистостей — ніколи не зраджували.

Був у історії монотеатру один показовий момент. Саме хмельниччани, котрі й самі ходили над прірвою банкрутства, прихистили у себе міжнародний фестиваль моновистав «Відлуння». Свого часу народжений у столиці, він припинив там своє існування через... недостатнє фінансування. І тоді цей тягар переклав на себе Володимир Смотритель. Були моменти, коли Міністерство культури погодилося профінансувати «Розкуття», але організатор фестивалю відмовився від цього на користь «Відлуння». Досі переконаний, такі жертви були недаремними. Адже до Хмельницького щоразу привозили свої вистави виконавці з десятків країн. Представник ЮНЕСКО, який приїхав оцінити фестиваль, був у захваті, побачивши таке духовне єднання європейських митців.

— Мені хотілось, щоб Хмельницький став не просто прихистком для вигнанця, а містом, де б театральні традиції пустили міцне коріння. Із дивовижі це могло б перетворитись на добру традицію міста та області, котрі нині так прагнуть заявити про себе у світі. Але цього не сталося.

Почасти через те, що кожного разу доводилось випрошувати гроші на проведення фестивалю і в бюджету, і у всіх можливих спонсорів. Почасти через те, що інтерес до «Відлуння» за кілька років знову прокинувся у столиці, і фестиваль повертається туди. А цьогоріч його відлунням у Хмельницькому пройде лише одна вистава. Але втративши одне улюблене дитя, Смотритель не перестає шукати кошти, щоб прогодувати два інших — театр і свій фестиваль. Бо їм переїздити просто нікуди.

Знову п'ять традиційних вечорів

Завдяки тому, що міськрада таки виділила певні кошти, цьогорічне «Розкуття» замість трьох вечорів з різними номінаціями, як це було останні шість років, представило п'ять.

Один день присвятили інструментальній музиці. Із різних міст з'їхались і виконавці авторської пісні. Відродженою номінацією фестивалю після понад десятирічної перерви стало авторське документальне кіно.

А от відродити номінацію «Журналістика», яка була популярною на початках, поки що не вдалось. За багато років залишилась незмінною і традиція присвячувати останній день виступів гумору, сатирі та оригінальному жанрові.

Загалом фестиваль залишився вірним своїм традиціям — представляти нові імена, відкривати шлях до сцени початківцям. Але чи збережеться традиція проводити такий фестиваль у місті? Та й як складеться доля самого монотеатру?

Наступний рік мав би стати ювілейним. Володимир Смотритель не втрачає надії, що проведе великий гала-концерт, що збере багатьох колишніх учасників. Хоче запросити друзів і спонсорів, без яких навряд чи вдалося б дожити до цього дня народження. Але все це за однієї умови: якщо знову знайдуться добродійники та спонсори.

Треба сказати, що крик про допомогу у міськраді таки почули і майже вдвічі збільшили річне фінансування. Тепер, за словами директора, воно становить сто тисяч гривень на рік:

— Якщо приблизно половину доведеться виділити на податки, комунальні послуги і хоча б невеликий ремонт опалювальної системи, то залишається дуже мало. Та навіть це дасть змогу збільшити театральний штат на три одиниці. І це — перемога. Творчий колектив знову будує плани на майбутнє.

Така вже доля монотеатру, що він тримається на таланті та старанні однієї особистості. Підтримуючи її, певною мірою визначає свою долю і місто. Не кажу про амбітні плани перетворення його на фестивальну столицю України. На жаль, цим шансом уже не зуміла, та й не схотіла скористатися влада. Але ж підтримати той «куточок», в якому живе дух творчості, інтелігентності та свободи, все-таки варто було б. Щоб не увійти в історію лише як місто базарників.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Фото автора.

Костюми для любовного трикутника

Студентка Луганської державної академії культури й мистецтв Анастасія Іващенко створила оригінальну колекцію театральних костюмів **(на знімку)** до роману сучасної української письменниці Симони Вілар (Наталі Гавриленко) «Двобій суперниць». Ця колекція стала її дипломною роботою. «Особисте знайомство з популярною літераторкою, а також рідкісний шанс почути авторські побажання й коментарі дали Анастасії змогу грамотно інтерпретувати елементи англійського костюма XII століття для головних героїв лицарського роману, — розповіла завідувачка кафедри художнього моделювання одягу Марина Вороніна. — На прохання Симони Вілар Настя Іващенко виготовила костюми всіх учасників любовного трикутника». Вбрання використають у костюмованому дефіле на презентації книжки.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.
Фото прес-служби ЛДАКМ.

Мінус іще один

На Херсонщині поховали ще один міжнародний фестиваль. Невдовзі після відмови проводити наприкінці серпня у Скадовську «Чорноморські ігри» аналогічну заяву зробила й дирекція міжнародного фестивалю сучасної музики «Рок у майбутнє», який останні п'ять літ щорічно відбувався у Херсоні. 2012-го його відвідали тринадцять відомих рок-гуртів, їх слухали понад п'ятдесят тисяч чоловік. Нинішнього року він мав пройти 29 червня, і організатори розіслали багатьом відомим європейським гуртам запрошення. Проте за два тижні їх довелося анулювати.

— Згоду на участь у фестивалі ми отримали від шістьох популярних команд з Росії, Італії, Фінляндії, Естонії. Та ми не отримали від міської влади обіцяних раніше гарантій з підготовки сценічного майданчика, освітлення та звукотехніки, до якості якої у рокерів завжди високі вимоги. Ми нікого не звинувачуємо — не склалося, отже, не склалося, — розповів кореспонденту «Голосу України» директор фестивалю керівник громадської організації «За майбутнє Херсона» Володимир Макуха.

У муніципальних чиновників своя позиція. Заступник міського голови Херсона Сергій Черевко розповсюдив заяву: «У переговорах між організатором та ініціатором фестивалю «кРок у майбутнє» Володимиром Макухою та представниками виконавчих органів міської влади не раз йшлося про те, що... органи місцевого самоврядування тісно співпрацюватимуть. Зі свого боку, міська влада була, безумовно, зобов'язана забезпечити охорону громадського порядку, благоустрій території, встановлення біотуалетів. Після концерту — прибирання, вивезення сміття та інші заходи з благоустрою. Крім того, організатори фестивалю звернулися до керівництва міста за вирішенням найголовнішого питання, без якого неможливе проведення такого представницького заходу — це залучення грошей на оплату сценічного, світлового та іншого мультимедійного обладнання. Не називаючи точних цифр навмисно, скажу лише, що сума обчислюється не десятками, а кількома сотнями тисяч гривень. Зрозуміло, що ні за законом, ні в умовах нинішньої економічної ситуації такі кошти вилучити з бюджету територіальної громади неможливо. Інші джерела, на які, мабуть, раніше сподівався організатор фестивалю, також не дали змоги зібрати необхідну суму».

Звісно, шукати винного можна довго. А фестивалю сучасної музики у Херсоні цьогоріч не буде. Директор «кРоку у майбутнє» Володимир Макуха не виключає, що його взагалі доведеться закрити: через раптову відмову від проведення фестивалю рок-гуртам довелося переглядати гастрольний графік, здавати квитки на літак, а це — збитки. І наступного разу вони на запрошення приїхати до Херсона просто не відгукнуться. А втративши фестиваль, місто втратило і часточку привабливості для туристів, разом з тими грошима, які вони залишають у місцевих готелях, кав'ярнях і барах.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Наступного разу вони на запрошення приїхати до Херсона просто не відгукнуться

«Донбас опері» повернуть колір неба

У Донецькому національному академічному театрі опери та балету імені Солов'яненка презентували проект реставрації та реконструкції будівлі. Сімдесят років тому заклад споруджувався як музично-драматичний театр, розрахований на трупу в півтори сотні душ. Нині їх у колективі 509, наявних приміщень катастрофічно не вистачає.

«Це єдиний театр в Україні, що має таку розвинену глядацьку структуру: великі площі фойє, вестибюлів і глядацької зали. Адже в 30-ті роки були закриті всі храми, а теза «хліба й видовищ» залишилася. Потрібен був театр для народних мас, які б приходили сюди як до храму мистецтв», — пояснила архітектор-мистецтвознавець Ніна Шепітько.

Оперний театр у шахтарській столиці сьогодні живе у спартанських умовах: гримерними колектив забезпечений на 30 відсотків, туалетами — на 20, роздягальнями для персоналу — на 10. Потрібен комфорт і глядачам: зала без кондиціонування, влітку тут спека, а взимку — холодно. Донецький балет усюди відомий, але велика сцена не пристосована для танцівників: необхіден спеціальний паркет. Бракує приміщень для репетицій, спеціального обладнання для швидкої зміни декорацій, малої сцени. Навіть дах давно протікає.

«За понад 70 літ експлуатації будівля фізично та морально застаріла. Назріла необхідність комплексної реконструкції і реставрації театру. Таке рішення ухвалювали ще в 1971-му. Після того, як проект буде розглянутий на науково-методичній раді із питань культурної спадщини і пройде комплексну експертизу, у нас з'являться підстави для фінансової підтримки на державному рівні», — заявив голова облради Андрій Федорук.

За словами керівника області, фінансування масштабного проекту вестиметься із обласного та державного бюджету. Виконавця робіт оберуть шляхом тендера.

«Нас хвилюють терміни і послідовність ремонтних робіт. Поки що на це питання відповісти не можемо. Боюсь навіть назвати слово — «довгобуд». Щодо доцільності вкладення грошей у культуру, наведу такий приклад. Оперу «Летючий голландець» на музику Вагнера ми дали сім разів починаючи з грудня минулого року. Квитки на цю виставу розкуповували за кілька днів. За сім показів ми відпрацювали половину бюджету постановки», — сказав генеральний директор театру Василь Рябенький.

Особливо прискіпливо представники громадськості цікавилися прибудовою до театру, яка запланована проектом. Будівля є пам'яткою культури, тож були побоювання, що прибудова порушить загальний вигляд опери. Але розробники запевняють: театр та городяни лише виграють. Головний архітектор проекту Михайло Конигін повідомив: після реконструкції корисна площа збільшиться на 5 тисяч квадратних метрів — завдяки новій триповерховій прибудові та розчищенню наявних приміщень.

Архітектор-реставратор член-кореспондент Академії будівництва України Тетяна Філіппова запропонувала відновити кольорову гаму, передбачену архітектором Людвігом Котовським, який збудував театр, але не встиг завершити його оформлення. За задумом, глядацька зала мала оптимістичний колір блакитного неба та вставки, що імітували мармур. Фасад планують прикрасити скульптурами — але вже не радянської тематики, а давньогрецької: на вході «Донбас оперу» охоронятимуть чотири музи.

«Мета реконструкції — створення умов, максимально сприятливих творчим задумам. А зараз, наприклад, декорації завозять та вивозять через єдиний отвір два на три метри!» — каже керівник групи з проектування ТОВ «Лайтак Україна» Олександр Рябенко.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Фото автора.

Вадим Писарєв.

ЦИФРА

Скільки коштуватимуть роботи із реконструкції та реставрації Донецької опери

Реставрація — 120 мільйонів гривень.

Механіка сцени та обладнання — 60—70 мільйонів гривень.

Посилення фундаментів та приведення до ладу цокольної конструктивної частини — 60—70 мільйонів гривень.

Нове будівництво — 80 мільйонів гривень

(за оцінками керівника проектної групи Сергія Зернова).

КОМЕНТАР

Художній керівник Вадим Писарєв:

— Найбільша проблема — коли починається ремонт, уся трупа розбігається. Балетний вік короткий, артисти прагнуть танцювати і бути задіяними. Тому трупу зберігатимемо: є пропозиції про тривалі гастролі у Франції, Об'єднані Арабські Емірати готові нас на півроку всім театром узяти. Ще рік ми точно працюватимемо в театрі, а коли почнеться ремонт — їздитимемо на гастролі по області й Україні. Ймовірно, що тимчасовою базою стане Центр слов'янської культури в Донецьку.

Проектна група запевняє, що пам'ятка архітектури після оновлення стане ще кращою.

ГАСТРОЛІ

Ефекти Кроноса

У Києві виступив струнний квартет «Кронос» із США. Легендарний ансамбль із 40-річною історією в Україні дав концерт уперше. Тим часом уже сформувалося покоління «кроносів» — це ті, кому сьогодні десь від 30 до 40.

«Кронос»-квартет приїхав в Україну в такому складі: перша скрипка — Девід Гаррінгтон (основоположник і незмінний лідер ансамблю), друга скрипка — Джон Щерба, альтист Хенк Датт і віолончелістка Санні Ян.

Концерт відбувся в столичному театрі ім. І. Франка. Чому там, а не, скажімо, в філармонії? Це запитання до організаторів (музичної агенції «Ухо»). Є, щоправда, одна деталь, яка виправдовує місце події: участь феноменальної Мар'яни Садовської, мультиартистки, котра органічно вписується і в музичні, і в театральні реалії.

То зокрема через неї — Садовську — зал був повний.

Утім, програма концерту, щонайменше, дивна. Чому в неї потрапив, наприклад, Валентин Сильвестров, — зрозуміло. Кілька років тому композитор написав Третій струнний квартет спеціально для «Кроноса», прем'єра відбулася в Лондоні. З того часу твір нашого Сильвестрова надійно увійшов в репертуар всесвітньо відомого колективу.

Але мало про що говорять імена четвірки авторів, чиї композиції прозвучали на початку концерту. Та й музика не з найвищого розряду. Так, твори яскраві, ефектні: будь то ритмічна мініатюра Брайса Десснера, напівіронічна п'єса Ніколь Лізе, етніка сирійця Омара Сулеймана, в якій альтист підігравав ще й на перкусії, чи медитативна рага Рама Нарайяна, де пішли в хід і тамбур (індійський струнний інструмент), і нехитрий електронний пристрій з червоною лампочкою. Але крім зовнішніх ефектів тут особливо нічого більше шукати; це, якщо хочете, кітч, хоч і дуже якісний.

Очевидно, це була парадоксальна «прелюдія» до квартету Сильвестрова. Її сенс особливо відчувався тоді, коли він стояв на сцені й звичним жестом композитора обіймав за плечі Гаррінгтона, а в залі, здавалось, ще витали наелектризовані тишею образи-хвилі ажурних конструкцій сильвестрівського квартету. Потім був антракт.

Другу половину програми музиканти побудували на двох національних трагедіях: американській (події 11 вересня 2001-го) та українській (Чорнобиль). Але, знову ж таки, самі твори — це принципово різні естетики. Струнний квартет Стіва Райха — чистий мінімалізм. Тоді як композиція Мар'яни Садовської — «Чорнобиль. Жнива» — це щось з царини «world music»: тут використано пісенний та інструментальний матеріал поліського фольклору, і, крім голосу, авторка (вона ж вокалістка) експериментує з індійською гармонікою. Цікаво, що автентичні українські ритми в інтерпретації американців вийшли доволі переконливими. Але вся ця обрядова українська архаїка для них — передовсім екзотика, як яканебудь індійська рага.

Позапрограмна третя частина концерту — те, що гралося п'ять(!) разів на біс — вийшла не менш еклектичною, ніж сама програма. Серед іншого (єврейського? циганського?) прозвучав і знаменитий саунд-трек з фільму «Фонтан» Даррена Аранофскі. Втім, дивно інше: саме в цей фінальний блок концерту потрапив твір ще одного українського композитора, Вікторії Польової, що, особисто для мене, став чи не найяскравішим музичним враженням програми. «Ходіння по водах» — п'єса, яка була написана спершу для фортепіано. В авторському перекладенні, спеціально здійсненому для київського концерту «Кронос»-квартету, музика набула майже барокової об'ємності і прозвучала особливо свіжо. Виявилось, це був заздалегідь спланований український «біс», а для Польової — прем'єра.

Олеся НАЙДЮК.

Русалка єднає береги

Другий міжнародний літературно-мистецький фестиваль «Русалка Дністрова» завершується сьогодні на Вінниччині. Організаторами свята є Вінницька ОДА та облрада, Єврорегіон «Дністер», міжнародне товариство «Україна—Польща—Німеччина», благодійний фонд «Батьківська земля», а також Національна спілка письменників України.

— Фестиваль, який відбувається за участю міністерства культури нашої держави й сусідньої Молдови, цього року розширив свою географію, — розповів кореспонденту «Голосу України» заступник голови НСПУ Михайло Каменюк. — Упродовж трьох днів свято тривало на території трьох прикордонних районів: Могилів-Подільського, Ямпільського і Піщанського.

Крім виступів художніх колективів, представлення робіт художників та майстрів народного мистецтва з України та Молдови, учасникам презентували альманах «Русалка Дністрова». А в сусідніх районах Молдови, місцях компактного проживання українців, представники НСПУ вручили бібліотечки художньої літератури сучасних українських авторів. Фінальну частину свята проведуть на території Державного історико-культурного заповідника «Буша» у Ямпільському районі.

— Фестиваль має не тільки мистецьке значення, у ньому беруть участь представники влади, депутати з регіонів, що розташовані на обох берегах Дністра, — каже голова Вінницької облради, керівник Єврорегіону «Дністер» Сергій Татусяк. — Він сприяє зміцненню транскордонних зв'язків, що є основою діяльності Єврорегіону «Дністер».

Віктор СКРИПНИК.

Притчі з Акри

Пауло Коельйо/Рукопис, знайдений в Акрі; пер. з порт. В. Шовкун. — Харків: Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2013. — 240 с.

«Мені дуже хотілося би почати свою розповідь такими словами: «Тепер, коли я перебуваю в кінці життя, хочу залишити для всіх тих, що прийдуть після мене, усе те, чого я навчився, коли топтав поверхню Землі. Сподіваюся, це буде їм корисним».

Такими словами починається нова книжка культового письменника Пауло Коельйо «Рукопис, знайдений в Акрі».

Сюжет нового твору знаменитого бразильця переносить нас до подій липня 1099 року, коли хрестоносці під керівництвом герцога Нижньої Лотарингії Годфрида Бульонського мали захопити Єрусалим. Поразка мусульман наближалася, а мешканці міста були приречені. Пророк на ім'я Копта збирає на майдані людей, щоб підготувати та підбадьорити їх духовно, розповісти про кілька безсмертних вічних істин, що, можливо, допоможуть їм у такий страшний і тривожний час.

«Рукопис, знайдений в Акрі» належить до скарбниці мудрості Пауло Коельйо, де вже є такі збірки притч, як: «Книга воїна світла» та «Мактуб». Варто зазначити, що, як і у випадку зі збіркою «Мактуб», у цій книжці автор спирається на задокументовані мудрості, що пережили не одне століття. «Рукопис...» є переказом пергаменту з письменами арабською, гебрейською та латиною, знайденого 1974-го сером Волтером Вілкінсоном і датованого 1307 роком.

У книжці йдеться про такі речі, як досягнення головної мети життя кожної людини, значення любові, розумне сприйняття викликів, що їх кидає нам доля. Власне, Коельйо залишається сам собою, в цьому сенсі «Рукопис...» закріплює й доповнює раніше ним написане. Щодо тексту книжки, то він — мов словесна мелодія або поезія у прозі. Звісно, багато хто критично поставиться до нового твору. Не все написане піддається прагматичному сприйняттю людей третього тисячоліття: чи то через вкорінений цинічно-матеріалістичний світогляд, чи то через надзвичайну чисту простоту викладу, що здається дивним у надто складний і брудний час. Безумовним є лише те, що «Рукопис, знайдений в Акрі» (як і грек Копта — мешканців Єрусалима) вчить нас жити, а не руйнувати... Жити, шукаючи знання в любові, а мудрість — у повсякденності...

Юрій МОСТОВИЙ.

Григір

Новела

— Ти чого прийшов, Григоре? Ми ж тебе поховали 6 березня 1980 року. Ліна Костенко стала на коліна перед твоєю домовиною, поцілувала тобі обиди натруджені руки перед тим, як накривати кришкою домовини. А я кинув пригорщу глини на твою труну, і вона озвалася контрабасом із сирої домовини.

Мовчить. Стоїть спиною до місяця-повні. Обличчя його чорніє в тіні. Я щойно привіз дружину з чергування в хореографічному училищі, де вона працює вихователькою, і збираюсь ставити машину в гараж, бо вже друга година ночі.

— Не став, — чую хрипкий голос, схожий на Григорів, коли він засумує. — Їдьмо на бульвар Дружби народів. Там ще працює буфет, у якому мені дають «набор». Не забув ще такого народного слова? Бо ми все народне забуваємо. Навіть народні пісні. Найкращі в світі!

Він тихо й сумно почне свою улюблену: «Летіла зозу-у-у-ля-а че-е-рез мою-у хату-у, сіла на кали-и-ні-і та й ста-а-ла кувати...» Хрипкувато-простуджений голос (він завжди тягне «вторим», зізнається сам Григір) здається нереальним, навіть моторошним місячної ночі, коли все спить, ніби затаїлося. Чи дослухається до забутої прекрасної народної української пісні. Та й інші наші божественні пісні забуваються і нехтуються. Чи співати й слухати нікому? Чи свідомо вбивають народну душу разом з піснями?

А тінь ближчає. Питає з притиском, навіть з погрозою:

— Народна пісня вмирає, а ви, письменники, мовчите? Хіба ж ви — письменники? Ви — козачки у пройдисвітів, авантюристів і грабіжників, яких ще світ не бачив і не знав! Все ж розграбовано! І заводи, розкурочені, стоять закриті. І шахти вибухають. І кіна нема. І книги не видаються.

— Так. Все пропало, Григоре.

— Я — не Григір, кажу тобі! Я — інший! — сердиться, довго мовчить, зирить на мене з-під лоба важким поглядом. — Щоночі літаю над Україною — дивуюся і страждаю, як Григір би страждав: ні колгоспів, ні польових станів, ні механізованих токів! Бібліотеки й школи закриваються, а церкви й хрести ростуть, як гриби! Ніби над цвинтарем літаю. А як жити на цвинтарі? Мовчиш? Ну, мовчи, мовчи... Всі ви мовчите. А села гинуть. Хати розвалюються, і над ними тільки сичі та сови літають і моторошно кигичуть. А ніхто й слова не промовить про страшне лихо! Хоча... Ось машина з написом «Голос Баштанщини». Ошатна, ставна й інтелігентна жінка, мабуть, редакторка, щось розпитує серед ночі трьох останніх жительок уже мертвого села. Ще й фотографує їх на тлі розвалин. Може, вона в районній газеті розповість про цю біду. Села вмруть — за ними згине й Україна, її культура, звичаї, багатовікові традиції. А ви мовчите! Мовчіть, хлопці, мовчіть... Може, до чогось і домовитесь... Доки усіх не стане — як народу майя. Чи інків...

А ось і твоя Баштанка. Гарна, збережена, доглянута. По всіх вулицях вилискують під місяцем лапатим листям молоді горіхи. Квітники й досі рясніють перед обійстями. Чом би отак не доглядати усі села й містечка? Мабуть, не скрізь такі хазяї порядкують. Біда-а-а...

...Приїздимо.

— Ти тут постій. А я піду, візьму «набор». Бо ми з тобою... — тяжко зітхає, — ще менше чаркувалися, ніж із Григорієм, братом моїм, що «Вир» написав. Ти ж не забув Григорія? «Вир» не забув? Не можна їх забувати. Гріх! Гарний роман! Можна сказати, український «Тихий Дон».

Щезає в чорнім проваллі дверей. І незабаром з'являється з двома повними гранчаками горілки, накритими бутербродами з пластівцями вареної ковбаси і твердого сиру.

— На! — подає мені один.

— Я за кермом, Григоре...

— Тоді поставлю отут.

Ставить на килимок, під ноги біля переднього сидіння, поруч зі мною. І віє від нього могильний холод. І глиною пахне від нього, яку я кидав на його домовину. Її гуркіт озивається й досі в моїй душі.

— Значить, не хочеш випити з мертвяком? А я не мертвяк — я Григорова совість невгамовна! Докір вам за мовчання. Приходитиму до тебе постійно... До Гончара б приходив теж. Так він уже там, на Небі, з нами разом... Я ж тільки до вас двох і приходив уранці, коли жінка мене, п'яного, не пускала в квартиру.

...Ранній дзвінок у двері. Годині о сьомій чи о пів на восьму. Відчиняю, а на порозі Григір виставляє поперед себе свою розкішну й шорстку чуприну.

— Не до тебе, — каже, не вітаючись і навіть не глянувши на мене. — Вчора ж в «Енеї» і так насиділися до схочу. Я — до Галі.

Йде повз мене на кухню.

— Заходьте, Гриню, — чується привітний голос дружини. — Вам склянку гарячого й міцного чаю?

— Як завжди, — хрипко відповідає Григір. — Спасибі.

Мені з коридору чути, як він жадібно присьорбує гарячий напій. Після кількох ковтків жаліється Галі очищеним від хрипоти, ніби оновленим голосом:

— Намерзся, хай йому грець, під дверима з півночі стоячи.

— Не відчиняла? — питає Галя, хоч можна й не питати.

— Виховує! — іронізує Григір. — На путь істинний наставляє.

— Мій теж присурганився о другій ночі...

— Разом у Галини Сидорівни в «Енеї» сиділи із Сашком Білашем, Платоном Майбородою, Андрієм Самійловичем Малишком. Ті всі троє Малишковим «ЗІМом», із Жорою за кермом, втекли раніше, а ми... Додавлювали те, що лишилось. Не покидати ж добро? Та й розмова зав'язалася: ін-те-рес-на! Інтереснішої не буває. Особливо після енної чарки.

— Ой, хлопці! Покайтеся! Що ви собі думаєте, отак здоров'я гроблячи?

Мовчанка. Потім Григір, чути, підводиться, акуратно ставить без стуку стілець на місце і каже повеселіло:

— Спасибі, Галю. Прояснилося в голові, й на серці стало легше і ясніше. Добре, що є такі привітні, приязні й тямущі жінки, як ви, як Валентина Данилівна Гончар.

—Чого стовбичиш? — питає мене, виходячи. — Бачу: страждаєш після вчорашньо-го? Іди попий гарячого чаю — помагає! Похмілля як рукою зніме! Гарний чай готує твоя дружина — цейлонський? Чи Ямайка?

Не скаже більше й слова — не любить Григір пустих балачок.

... Тепер з тіні дивиться на мене насторожено й строго, тримає в правій руці склянку з горілкою, а в лівій — бутерброд.

— Народні пісні позабували! Хіба ж це мислимо в «незалежній», «самостійній» Україні? Яка ж вона тоді самостійна? Що отам вивергається, з отих «ящиків»-телевізорів?! Бери склянку та вип'ємо за те, щоб наша народна пісня ожила!

— Сказано: за кермом не п'ю!

— Ну, а я вип'ю. Бо на тім світі не дають.

Він випиває горілку, смакуючи. Підводить голову вгору, і я бачу обличчя мерця — точно таке, як було в нього, коли він повіситься в своєму тісному туалеті в ніч на 6 березня, одержавши літературну премію імені Лесі Українки за повість «Климко» і гучно її відзначивши на урочистому вечорі видавництва «Молодь», де він тоді працював редактором.

Усе того вечора крутитиметься навколо нього. Він буде епіцентром Свята Весни! Нарозхват у дівчат-редакторок, які всі закохувалися в нього та в його прозу.. Тому кожній хотілося потанцювати саме з Григором, слава якого розпускала крила над усією українською літературою — особливо молодою. Бо й сама була юною, свіжою. Небувало лаконічною, образною, точною в кожнім слові, дуже правдивою і своєрідно-тютюнниківською! Виламувалася із загального літературного процесу народною мудрістю, стриманістю та барвистістю. Одних сліпила, інших захоплювала, третіх вверган в заздрість — нашу дику й ганебну національну і хутірську ваду!

— Поїхали. Хочу, щоб при мені випив, як машину поставиш.

Місяць схилиться нижче, ніби придивляється теж, як і я, до Григора

— Ну... Давай, — кажу йому, глянувши під ноги.

«Леле моя! Матроський кльош і ноги просвічуються, я бачу, як він тримає гранчак з бутербродами начищеними до глянцю модельними туфлями.

— На, — легко й пружно нагинається, підхоплює й подає мені.

А сам виходить з «Волги» й стає біля мого опущеного скла.

— Будь? — питаю його. — А вже ж буду, — хрипко, ще дужче темніючи лицем. — А вже ж буду! — підвищує голос. — Тепер уже — вічно! Будитиму, щоб не спали. Щоб не мовчали, коли Україну правителі й хапуги знищують на ваших очах! Пий, чого ждеш?

І, як тільки вип'ю горілку, сам собі подасть команду: «Раз!». Ударивши каблуками в асфальт і легко й граційно зробивши сальто назад, через голову, миттєво випростається і полине високо-високо! Сторонячись місяця. Так що й тіні його не промайне. Наче його й не було...

Машину заводжу в гараж, зачиняю і заходжу в квартиру, мов сомнамбула, не тямлячи себе. Тихенько роззуваюсь і роздягаюсь, бо всі, мабуть, давно вже сплять. Заходжу в кабінет вкладатися на канапі... А Галя від розчиненого вікна киває мені пальцем, щоб підійшов.

— Виглянь з вікна!

Дивлюся — Григір! Стоїть на розі Богдана Хмельницького й Коцюбинського, дивиться на вікна Гончарової квартири. Потім переводить погляд на наше розчинене вікно. І, помітивши нас, лунко вдаряє об асфальт підборами сяючих при місяці модельних черевиків, високо підстрибує, робить плавний сальто-мортале назад, через голову, злітає над дахами і лине в Небо, обминаючи Місяць.

— Отак він прилітатиме вічно! — врочисто скаже Галя у мене за плечима.

Оглядаюсь — нікогісінько! Порожня дача, порожнє урочище, порожнеча і холод в душі. Тиша і самота-а -а! Ні Галі й Григора, ні Олеся Гончара, ні Андрія Малишка, ні Павла Загребельного, ні братів Майборід і Тютюнників, ні Сашка Білаша. А як жити без моїх славних і славетних друзів? Нащо ж ви покинули мене? О, Григоре! Прилітай хоч ти!

Мовчить урочище. Мовчить великий дніпровий луг. Тиш-ш-ша ...

Олександр **СИЗОНЕНКО.**

Конча-Озерна.
1 червня 20011 року.

У Тернополі буде кімната–музей Слави Стецько

Створять її в будинку №3, що на бульварі Шевченка, де Слава Стецько (на знімку) працювала, про що сповіщає меморіальна дошка на фасаді. Ініціативу проявили однопартійці Слави — обласна організація Конгресу українських націоналістів, який свого часу вона очолювала.

Слава Стецько (уроджена Ганна Музика) народилася в селі Романівка Теребовлянського району на Тернопільщині. Відома українська політична і громадська діячка, депутат Верховної Ради другого, третього і четвертого скликань. Їй як найстаршому народному депутату доручали відкривати засідання новообраного парламенту.

З Мюнхена, де багато років жила Слава Стецько, вже привезли меблі, які стояли в її кабінеті, особисті речі, архівні

матеріали. Тепер шукають спонсорів, щоб допомогли оформити кімнату-музей. Для цього орієнтовно потрібно 150 тисяч гривень.

Любов **ЛЕВИЦЬКА.**

Тернопільська область.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Фестиваль з літаками, човнами і велосипедами

На Сумщині відбувся X обласний фестиваль дитячої творчості «Розмай». Проходив він на базі відділення Сумського обласного центру ранньої реабілітації дітей-інвалідів. Цього року в ньому взяли участь близько двох тисяч маленьких громадян з усіх районів області. Юні учасники запускали радіокеровані моделі літаків, брали участь у козацьких сценках, каталися на човнах, велосипедах, продемонстрували свої творчі роботи відвідувачам на двох виставках — «Рибцівський ярмарок» та «Доброта очима дітей», які пройшли в рамках фестивалю. Фінішував фестиваль гала-концертом учасників.

Владислав ЖМУРКОВ.

ЦИФРА

12 скульпторів долучилися до пленеру «Гомін карпатських легенд», що триває на гірськолижному курорті «Буковель». Серед учасників — один скульптор з Ізраїлю, решта — з України.

Благодійний концерт запам'ятається

Зразковий художній колектив танцю «Альборадо» провів у Хмельницькому благодійний фестиваль-акцію, під час якої попросив друзів поділитись іграшкою з тими, в кого її немає. На концерт свої улюблені іграшки принесли всі танцюристи. Те саме запропонували зробити і глядачам, щоб потім передати в дитячі заклади, дітям-сиротам та позбавленим батьківського піклування.

Крім того, на благодійний концерт запросили півсотні вихованців Хмельницького дошкільного дитячого будинку спеціального призначення та стільки само дітей-сиріт, які виховуються в сім'ях опікунів, дитячих будинках сімейного типу або опинилися у складних життєвих обставинах. Свої подарунки вони отримали просто під час яскравого танцювального дійства.

Ірина **КОЗАК.**

Страхова компанія "БРОКБІЗНЕС" у зв'язку з втратою полісів повідомляє про **визнання недійсними нижченаведених бланків:** ОСЦПВВНТЗ:

серія АВ №№ 5036351; 5036352; 5036354-5036356; 5036359-5036362; 5036365-5036367; 5036372-5036375; 5036377; 5036379; 5036381-5036383; 5036401; 5036402; 5036404-5036406; 5036411; 5036412; 5036415-5036420; 5036423-5036426; 5036428; 5036430-5036435; 5036437-5036439; 5036441; 5036443; 5036444; 5036447-5036457; 5036463-5036465; 5036468; 5036470; 5036473; 5036474; 5036476-5036478; 5036482; 5036483; 5036487; 5036492; 5036494; 5036496; 5036501-5036507; 5036509-5036512; 5036514; 5036516-5036518; 5036522-5036524; 5036526-5036528; 5036530; 5036553; 5036556; 5036569; 5036602-5036610; 5036614; 5036616-5036618; 5036620; 5036623; 5036625; 5036631-5036635; 5036637; 5036639-5036644; 5036646; 5036658; 5036660; 5036661; 5036663-5036665; 5036667-5036669; 5036671; 5036673; 5036679; 5036680; 5036683; 5036684; 5036691; 5036692; 5036694-5036698; 5036701; 5036702; 5036713; 5036714; 5036716; 5036717; 5036720; 5036722; 5036724-5036726; 5036728; 5036730; 5036732-5036746; 5036748; 5036750; 5036774.

Бланки полісів комплексного міжнародного договору страхування подорожуючих:

серія 012КО №№ 0038414-0038423; 0043685; 0038488.

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів

1. Замовник:
Найменування: АК "Харківобленерго"
Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 00131954
Місцезнаходження: вул.Плеханівська, 149, м.Харків, 61037
Особи замовника, уповноважені здійснювати зв'язок з учасниками:
Прізвище, ім'я, по батькові: Науменко Дмитро Миколайович
Посада: секретар комітету з конкурсних торгів
Телефон: (057) 740-14-85, 740-11-25, 740-12-94
Тел./факс: (057) 731-24-86
E-mail: plan@obl.kh.energy.gov.ua
2. Фінансування закупівлі:
2.1.Джерело фінансування закупівлі: кошти підприємства
3. Адреса веб-сайту, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю: www.oblenergo.kharkov.ua
4. Інформація про предмет закупівлі:
4.1. Найменування закупівлі: Реконструкція ПЛ - 2 об'єкта: об'єкт № 1 - Реконструкція ПЛ - 35 кВ "Пісочин- Буди". Заміна опор № 18,19,51,53,56,62,63,67,68,79,80,82, об'єкт № 2 - реконструкція ПЛ - 110 кВ "Артема - Селекційна", "Артема - Східна". Заміна опор № 5,10,14,16.
4.2. Кількість або обсяг виконання робіт: детально в документації
4.3. Місце поставки товару: м. Харків,
5.4. Строк виконання робіт: протягом 2013р.
6. Місце отримання документації конкурсних торгів: за адресою замовника, каб.209
7. Забезпечення пропозицій конкурсних торгів:
7.1. Вид забезпечення: Завдаток; (Детальна інформація у документації конкурсних торгів)
7.2. Умови надання: 90 днів (протягом строку дії пропозиції)
8. Подання пропозицій конкурсних торгів:
8.1. Місце: за адресою замовника, каб.209
8.2. Строк:02.08.2013 до 08-30
9. Розкриття пропозицій конкурсних торгів:
9.1. Місце: за адресою замовника, студія апаратних нарад
9.2. Дата та час: 02.08.2013 14-00

Постановою господарського суду Харківської області від 04 липня 2013 р. по справі № Б-39/147-10 (суддя Усатий В.О.) Відкрите акціонерне товариство "Харківшляхбуд" (код 03450502, зареєстроване за адресою: 61202. м, Харків, вул. Асхарова, буд. 2, п/р 26004060711183 в ХГРУ ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК" м. Харків, МФО 351533, св-во ПДВ 28261940) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Призначено ліквідатором ВАТ "Харківшляхбуд" арбітражного керуючого Жарова Павла Валентиновича (61058, м. Харків, вул, Данилевського, 32-А, кв.35, ліцензія серії АВ №592916 від 20.10.2011р., видане Державним департаментом з питань банкрутства). Відповідно до пункту 6 Розділу X "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" № 4212 (далі - Закон) ліцензію замінено на свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) № 1295, видане Міністерством юстиції України 27.06.2013 р.

Кредитори мають право направляти свої кредиторські заяви до боржника на адресу ліквідатора: 61058, м. Харків, вул, Данилевського, б. 32-А, кв, 35, протягом 30 днів з дня публікації даного оголошення.

Постановою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) від 05.07.2013р. по справі № 927/676/13 ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЧЕРНІГІВНАФТОПРОДУКТ" (код ЄДРПОУ 03362710, місцезнаходження: 14014, м.Чернігів, вул.Толстого, буд. 154, п/р № 26006057003842 в ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК" м. Дніпропетровська, МФО 305299) визнане банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура та призначений ліквідатором голова ліквідаційної комісії Шаль Олександр Ігорович (14000, м.Чернігів, вул.Єськова, буд. 10, корп. 1, кв. 7, ідентифікаційний номер 2048523093).

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються ліквідатором протягом одного місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 14014, м.Чернігів, вул.Толстого, буд. 154.

Замовник, організатор аукціону	Товариство з обмеженою відповідальністю "А-Логістик" Ідентифікаційний код 31112217 04073, м. Київ, пр. Московський, 9
Відповідальний за проведення аукціону	Манченко Андрій Андрійович, тел. 095-287-67-03
Інформація про предмет продажу	товарні залишки б/в, згідно переліку в стані "як є"
Спосіб продажу	аукціон (публічні торги) з метою отримання максимальної виручки від продажу
Місце, дата і час проведення аукціону (публічних торгів) 19.07.2013р.,11:00	Київська область, Софіївська Борщагівка, вул. Леніна, 114, коп.2;
Спосіб отримання інформації і документації щодо аукціону	Особисто або поштою
Розмір плати за документацію і гарантійні внески та забезпечення участі	Згідно з документацією щодо аукціону
Умови подання пропозицій	Згідно з документацією щодо аукціону

№ п/п	Найменування
1	Офісні меблі 2010-2012 рр. (офісні крісла і стільці, комплекти меблів, тумби мобільні, столи кутові з тумбою, тумби приставні, табурети)
2	Офісне устаткування (сейф, годинник, жалюзі, дошка пробкова, тримачі для одягу)
3	Офісна техніка 2005-2012 рр. (монітори 17 дюймів, монітори 19 дюймів, комп'ютери, ноутбук, телефони, міні АТС, принтери, БФП, системні блоки до комп'ютерів, сервер, тонкий клієнт, фотоапарат, антени, конвектори електричні, точки доступу WI FI, відеокамера, комутатори, мережевий маршрутизатор, джерело безперервного живлення, батарея АРС, система сигналізації, БЖ трансформаторний, проектори)
4	Складське устаткування 2008-2012 рр. (термінали збору даних, столи для переупаковки, зварювачі напольні, пістолети для клею, ваги, візки гідравлічні, термоусадочні машини) вогнегасники ВВК-1,4 (ОУ-2) 2009-2012 рр.
5	Побутова техніка 2010-2012 рр. (електрочайники, кухонний комбайн, мікрохвильова піч, пилососи, холодильники, картоплечистка)
6	Транспортні засоби

Ухвалою господарського суду Сумської обл. (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 25.06.2013 р. по справі № 920/874/13 порушено провадження у справі про банкрутство Приватного підприємства "Синтекс" (адреса: 40020, м. Суми, пр. Курський, 81, код 21120518, п/р 260052148 в ПАТ "Ерсте Банк", найменування якого змінено на ПАТ "ФКБ БАНК", МФО 380009) та введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чупруна Євгена Вікторовича (свідоцтво № 424 від 06.03.2013 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документами, що їх підтверджують приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даногооголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна,21/ Шаумяна,4) від 09.07.2013 р. у справі №908/2166/13 ТОВ "А.П.Х." (69068, м. Запоріжжя, вул. Тельмана, буд, 23; код ЄДРПОУ 35500197, р/р 26002013001404 в ПАТ "Сбербанк Росії)", МФО 320627), відповідно до статті 95 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Короленко Ірину Миколаївну (69037, м. Запоріжжя, а/с 408, тел./факс (061) 2240974).

Постановою Господарського суду Сумської області (40000, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) по справі № 920/68/13 від 04.07.2013 р. боржника Товариство з обмеженою відповідальністю "K-Trade LTD" (код ЄДРПОУ 20055687, р/р № 260030055829 у Київській регіональній дирекції ПАТ "Райффайзен банк Аваль" м. Київ, МФО 322904, юридична адреса: 40000, м. Суми, пров. Пляжний, 3) визнано банкрутом та відносно нього відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Солдаткіна Сергія Вячеславовича (свідоцтво № 200 від 08.02.2013 р., адреса: 40000, м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, офіс 49 А).

Позачерговими загальними зборами акціонерів приватного акціонерного товариства "Горлівське" прийнято рішення про припинення шляхом ліквідації Приватного акціонерного товариства "Горлівське" (код ЄДРПОУ 32804702, місцезнаходження: 84614, Донецька область, м. Горлівка, вул. Плеханова, 49, р/р 26006007475001 в АТ КБ "ТК Кредит").

Ліквідатором призначено Борисову Марину Анатоліївну (паспорт серії ВА №270608, виданий Єнакіївським МВ УМВС України в Донецькій області 25.01.1996 р., реєстраційний номер облікової картки платника податків за даними Державного реєстру фізичних осіб - платників податків - 2897512001).

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 84614, Донецька область, м. Горлівка, вул. Плеханова, 49.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) постановою по справі №5009/4195/12 від 18.06.2013 року визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Інтерпромбуд" (69037, м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, б. 66, код ЄДРПОУ 25216468, р/р 26006000096598 в АТ "Укрсоцбанк" м. Київ, МФО 300023) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Нікітенка Микиту Олександровича (69037 м. Запоріжжя, а/с 411, тел.(095) 628-21-66, ліцензія серії АГ №594794 від 05.04.2011 р.).

Строк пред'явлення кредиторських вимог до боржника - один місяць з моменту публікації.

Господарський суд міста Києва (адреса: вул. Б.Хмельницького, 44-Б, м. Київ, 01030) ухвалою від 08.07.2013р. у справі №910/11156/13 порушив справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Ацетек" (03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, буд.106/2, кв.48, код ЄДРПОУ 23350563, ІПН 233505605811, п/р 26004215051180 в ДОФ АКБ "Укрсоцбанк" в м. Донецьк, МФО 334011). Також ухвалою господарського суду міста Києва від 08.07.2013р. у справі №910/11156/13 введено мораторій на задоволення вимог кредиторів боржника - ТОВ "Ацетек". Ухвалою від 08.07.2013р. у справі №910/11156/13 була введена процедура розпорядження майном боржника, розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Чекштуріну Тетяну Миколаївну (02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, буд.14, кв. 126, ліцензія серії АГ № 594888 від 25.07.2011р., свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого від 13.03.2013р. №354). Заяви конкурсних кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати публікації оголошення.

Господарський суд м. Севастополя (вул. Л. Павличенко, 5, м. Севастополь, 99011) ухвалою від 13.06.2013 р. порушив справу №919/520/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Росенергосервіс" (99003, м. Севастополь, вул. Сафронова, буд. 12; код ЄДРПОУ 33948983; р/р 37396099313339 в АТ "ОТП Банк", МФО 300528)

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Пустовалову Людмилу Євгенівну (ліцензія АВ 547767 від 29.09.2010).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 3.07.2103 року по справі № 922/2436/13 товариство з обмеженою відповідальністю "Сінергос-СК" (код 34015292) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Артюха Юрія Володимировича (61002, м. Харків, вул. Мельнікова, б. 8, кв. 6). Вимоги кредиторів приймаються за місцезнаходженням ліквідатора протягом місяця від дати публікації.

Постановою господарського суду Донецької області від 25.04.2013 року по справі № 5006/38/29Б/2012 ВАТ "Племптахозавод імені Чкалова" (код ЄДРПОУ 00483493, юридична адреса: 86052, Донецька область, Ясинуватський район, с. Нетайлове) визнано банкрутом, відкрито процедуру ліквідації.

Ліквідатор - арбітражний керуючий Гнєдова Оксана Валеріївна (Ліц. АВ № 470349 від 13.04.2010), адреса для листування: 83001, м. Донецьк, вул. Артема, 87, Доноблсовпроф, к. 507, тел. 050-590-40-90.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) по справі № 5021/1930/12 від 09.07.2013 року Відкрите акціонерне товариство "Лебединський "Агротехсервіс" (42200, м. Лебедин, провул. Тракторний, 13; код ЄДРПОУ 13997259; р/р 26004130973001 в ПАТ КБ "Надра", МФО 380764) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Савочку Андрія Анатолійовича (свідоцтво № 554 від 08.05.2013 року), адреса для листування: 40030, м. Суми, вул. Левітана, 8, офіс 6; тел. (050) 81-84-122.

Вимоги за зобов'язаннями ВАТ "Лебединський "Агротехсервіс", що виникли під час проведення процедури банкрутства, приймаються протягом двох місяців з дня опублікування даного оголошення.

Приватне акціонерне товариство "Торговий дім "Хрещатик" повідомляє про початок реконструкції складського приміщення, розташованого у дворі будинку по вул. Хрещатик, буд. 13, літера Б, з метою поліпшення прибудинкової території та укріплення схилу.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе 7) ухвалою від 25.06.2013 року порушив провадження у справі № 15/109/2011/5003 про банкрутство Сільськогосподарського виробничого кооперативу "Мрія" (адреса: 22413, Вінницька область, Калинівський район, с. Райки, вул. Леніна 23, код ЄДРПОУ 20104262, р/р 260005463 ВОД "Райффайзен банк Аваль", МФО 302247).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сокольвака Михайла Васильовича (21037, м. Вінниця, вул. Пирогова 73 а/132, свідоцтво Міністерства юстиції України № 16 від 01.02.2013 року).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

КУРІНЬ

№ 128 (5628) СУБОТА, 13 ЛИПНЯ 2013

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, короткочасні дощі із грозами, в окремих районах гради і шквали 15—20 м/с, у північній частині місцями сильні дощі. Вітер західний, північно–західний, 5—10 м/с. Температура вночі 15—20 градусів тепла, на узбережжі морів до 24, у західних і північних областях 11—16 градусів. Удень 21—26 тепла, у південній і східній частинах 27—33, на заході 18—23 градуси тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 13 ЛИПНЯ

1910. Народився Петро Непорожній — радянський і український діяч і вчений, міністр енергетики СРСР (1962—1985), ініціатор та організатор будівництва багатьох ГЕС, у т. ч. Братської, а також АЕС, у т. ч. Рівненської і Запорізької. **1919**. В Одесі проведено свято «День дитини». **1955**. У Радянському Союзі вийшло перше число журналу «Иностранная литература». **1985**. На змаганнях у Парижі український легкоатлет (стрибки з жердиною) Сергій Бубка встановив свій п'ятий світовий рекорд — 6 м 14 см. **1995**. Верховна Рада України ухвалила постанову «Про стабілізацію роботи підприємств — виробників легкових автомобілів».

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Репродукція плакату часів СРСР.

Як відомо, 76 відсотків пролетарської раті Севастополя проігнорували дочасні вибори в парламент. Серед решти були й такі, хто волів бачити своїм депутатом поборника за права всіх принижених і побитих — кіногероя... Чака Норріса. Принаймні один студент-виборець саме так і вивів на бюлетені: «Голосую за Чака Норріса!».

І засідала комісія! І засідала довго! І комісія більшістю голосів вирішила, що студент проголосував за... В. Новинського-мільярдера, котрий лише рік тому отримав українське громадянство *(про це повідомив Цензор. НЕТ з посиланням на «Новий Севастополь»).*

Цікаво, а якби хтось написав на бюлетені: «Голосую за Міккі Мауса!»? Кому б тоді комісія віддала цей голос — знову олігарху В. Новинському чи його конкуренту — комуністу В. Пархоменку?..

Ото ж бо й воно! А в нас на носі вибори у столиці...

І тут саме час нагадати гасло дня від Ю. Луценка:

«Голосуй за того кандидата, якому доручиш на півгодини потримати свою дитину та свій гаманець!»

Що це означає?

З усього видно, що горілчана тема таки дуже зачепила за живе нашого дотепника В. Бренькача. Він написав цілий трактат, хто і скільки п'є. За його версією, перші — росіяни, другі — американці, бронза — звичайно, за нами!

Тож гасло «Досить бухати!» актуальне як ніколи. А звідси і його варіант:

В. Бренькач:
1. Голос із-за рогу автобусної зупинки: «Третім будеш?».

Г. Макаренко:
2. Хіба ми бухаємо? Ми культурно прийняли по півлітра самогону на брата. І спокійно чекаємо маршрутку в Митний союз!

С. Заворозко:
3. ...А то в ЄС не приймуть.

І. Пата:
4. Нині такі гасла-слогани у пошані?

М. Капуста:
5. Час уже і поховати!

В. Романенко:
6. «Допекло!» — один мужик
на три села
Устал за всех колоть дрова.
Достало ить, мужскую стать —
Топор ведь вскоре не поднять!»

Р. Тимошейко:
7. Народна відповідь на підвищення акцизних зборів на горілчані вироби.

Й. Білоскурський:
8. Поправка до «Правил дорожнього руху» для мажорів.

В. Стручков:
9. «Досить бухати!» — це останні слова дружини, які чує чоловік, коли виходить із дому на роботу.

10. «Досить бухати!» — пише народ на стінах зупинок, вимагаючи від Конституційної Асамблеї «тверезої» Конституції.

11. Лікування по-японськи. Написавши 1000 разів на стінах будинків і зупинок слова «Досить бухати!», ви позбавите свого чоловіка алкогольної залежності або... він позбавиться вас.

А тепер найдотепніші (на скромну думку курінного та його помічників) підписи, за які гумористи нагороджуються балом:

Й. Білоскурський:
12. І це треба допитися до того, щоб отаку фігню написати!

В. Стручков:
13. У Міністерстві соціальної політики настало «покращення»: соціальну рекламу через брак грошей пишуть на стінах, а не показують по телебаченню.

Фото Віталія СКОБЕЛЬСЬКОГО.

І. Заречняк:
14. Треба пити, щоб з акцизів жила українська медицина та мала пацієнтів.

Після цієї невеликої антиалкогольної лекції потрібно вже нарешті тверезими очима подивитися довкола й «огласить весь список». Отже:

1. Й. Білоскурський — 4;
2. В. Бренькач — 3;
3. Ю. Заєць — 1;
4. С. Заворозко — 3;
5. І. Заречняк — 3;
6. Г. Макаренко — 1;
7. І. Пата — 1;
8. В. Пузанов — 5;
9. В. Романенко — 1;
10. В. Стручков — 6;
11. Р. Тимошейко — 4.

А тепер, шановні, курінний підготував вам один цікавенький ретрознімок, який вартий того, щоб над ним поламати мізки. У курінного зопалу вирвалося таке:

«Пацани дали валізу баксів обміняти на ядерний чемоданчик!».

Утім, «мах на мах», це лише версія, бо що це насправді означає, придумувати вам...

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos. com. ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь» — «Що це?».

Фото надано сайтом «Русский вопрос».

Казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Ідол дерев'яний» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua

ДОШКА ПОШАНИ

За поняттями

Вадим Тітушко (Румун), підозрюваний у побитті журналістів 18 травня в Києві:

— Ми не гопники, як нас нині називають. Я не можу зрозуміти таке мислення й логіку: якщо людина у спортивному костюмі й коротко стрижена, вона що, обов'язково гопник?

Від чергового:

— *Судячи з того, як усе розгортається в суді, ви — законослухняний спортсмен, а от ми — всі лохи й казли, які заважають вам жити.*

Куди краще закачати...

Олексій Міллер, глава «Газпрому»:

— У «Газпрому» досвід закачування газу в українські ПСГ "суто негативний", і компанія вирішила «ніколи за жодних умов» не робити цього.

Від чергового:

— *Ну звісно, навіщо закачувати газ у ПСГ, краще вже одразу закачати всю країну в МС (Митний союз).*

Вовки і ведмідь

Андрюс Кубіліус, прем'єр-міністр Литви:

— Європа зробила нас сильними. Зненацька в нас зник страх під час ведення переговорів з російським ведмедем.

Від чергового:

— *Та у нас теж немає страху. Простo бідним немає чого втрачати. Адже в нас живе зграя злих і вічно голодних вовків-олігархів.*

...Дитина без ока

Сергій Марков, політолог, екс-депутат Держдуми:

— Якби Україна залишилася з Росією, то вона була б улюбленою дитиною Москви.

Від чергового:

— *Ну звісно, ви б відповідали за соску, Жириновський — за пам'ять, а Путін — за гамівну сорочечку...*

Чи є на Марсі... гречка?

Леонід Черновецький, екс-голова Києва:

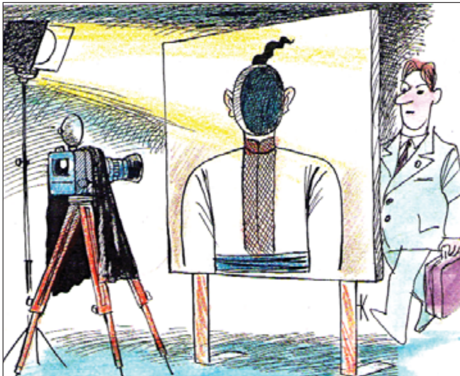
— Розповідають про мене всяке, навіть що на Марсі буваю...

Від чергового:

— *Ми це одразу зрозуміли. Адже там, яку ділянку Марсу не візьми, вже стоїть табличка: «Продано!».*

Портрет неповний

Юрій Луценко, екс-глава МВС (про В. Ющенка):

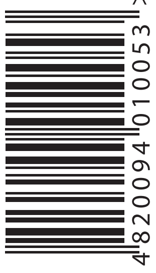
— Я, як і всі, не міг до кінця повірити, що він справді не має наміру нічого міняти. Взагалі нічого не хоче міняти, а хоче зайняти місце Кучми. Він просто вважав, що буде Кучмою у вишиванці.

Від чергового:

— *Та ні, він не міг так вважати, тому що Юля якось, приміривши його шаровари, заявила, що не збирається їх йому повертати...*

Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО, Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ, Володимира КАЗАНЧЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Алла ДОДАТКО, Ірина ТИЩЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 30543

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4820094010053